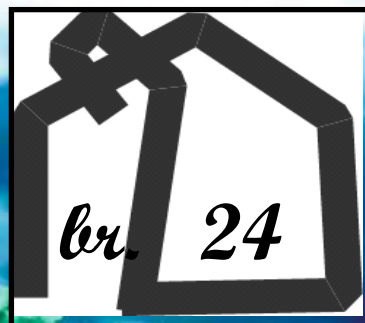

In

novine učenika zrenjaninskog Internata

tema broja:

DRUGARSTVO

mart 2008

sadržaj:

Drugarstvo
Tema broja
Druženje garant
Idealan drug
Druženje je
Najdražim cimerkama
Roditelj je plesač na tankoj zategnutoj žici
Kako se vidimo
Mama je moja drugarica
Jednostavno prijatelj je prijatelj
Nekad moraš da povučeš crtu
E, zadrži ga
Zašto mi je to trebalo?
Prijatelju, pruži ruku
Ja ću uvek biti tu
Bez njega je teško u životu se snaći
Male Oliverine mudrolije
Pljačka
Izbori su bili njeni
Iznevereno prijateljstvo
Nakon dve godine prijateljstva
Draga Verice
Pslednja kalorična žurka
Zajedno smo i lepši i jači
U svetu postoji jedno carstvo
Moj net – ko
Da li ste vi pravi prijatelj?
Ključ
Pas koji govori
Iz domskog žargona

U susret domijadi
Dočekasmo da i mi budemo domaćini
Mlade zveri šahovske sekcije
Bombone
Folklorna sekcija
Odbojkašice u punoj formi
„Milk“ i klasici
I mi smo tu
Likovna sekcija
„Crtež“ po 18-ti put
Ljubav je
Turnir u fudbalu
Turnir u košarici

Dešavanja
„Panonski mornar“ u našem gradu
Lude Krawe
Nobelova nagrada za književnost
„Kengur bez granica“
Čarlston za Ognjenku
Bolje od Kafića
„Kriv je moj mozak“

Saveti
10 saveta za dobro – cimerske odnose
Probleminka
Kako se obući za proleće

Zabava
Horoskop
Iz knjige dežurnog vaspitača
XXL smoki
Švedski sto
Da mi raspust duže traje
Samo pola sata
(Ne)prijatnost
Fizika
Slučaj rupa na vratima Kule uma

Reč urednika

Tema broja:

DRugarstvo

Drugarstvo je međuljudski odnos koji podrazumeva identifikaciju ličnosti i interesa. U adolescentskom uzrastu drugarstvo dobija „ispovedni“ karakter i znatno pomaže u prevazilaženju pubertetskih problema.

Domovi učenika su mesta gde se po definiciji mladi ljudi druže i sklapaju prijateljstva koja često obeleže čitav njihov život. Ponekad ta drugarstva budu toliko trajna da se zovu brak. Po nekad su ta drugarstva topla, prigrbljujuća, sverazumevajuća, a po nekad se desi da drugarstva postanemo svesni tek kad napustimo dom.

Domijade su manifestacije čiji je smisao druženje i međusobno upoznavanje učesnika. Razmenjivanje zagrljaja, telefonskih brojeva, poruka, mahanja i obećanja da ćemo se opet sresti i družiti, slika su domskih rastanaka nakon domijade.

Ima li boljeg mesta i bolje prilike da se progovori o temi drugarstva od Doma učenika u vreme „Domijade“?

Dakle na pravom smo mestu i u pravo vreme, pa neka drugarstvo počne, neka teče i neka se ne prekida!

Ljiljana Tomović

Idealan drug

Novinarska sekcija (Milica Sladojević, Marina Rac, Marina Lapadat, Alisa Sobin i Dragan Radojčin) je i za ovaj broj IN-a napravila anketu na temu broja: prijateljstvo. Postavili smo 17 pitanja u vidu tvrdnji o tome koje osobine i u kom stepenu treba da ima osoba sa kojom želiš da se družiš. Evo šta smo dobili nakon što smo obradili podatke. Ovo je profil idealnog internatskog druga:

VEOMA JE BITNO DA JE:
PRIHVAĆEN U DRUŠTVU
VEDAR I OPTIMISTA

DUHOVIT
KULTURNOG PONAŠANJA
SLUŠA DRUGE
TOLERANTAN
POUZDAN
ČUVA TAJNE

VODI ZDRAV ŽIVOT
DA IMAMO SLIČNA INTERESOVANJA
DA IMAMO ISTI STIL OBLAČENJA

UOPŠTE NIJE BITNO:
U KOJU ŠKOLU IDE
KAKAV JE ĐAK
DA LI SE BAVI SPORTOM
KOJU MUZIKU SLUŠA
KAKVOG JE FIZIČKOG IZGLEDA
DA LI SE DOPADA MOJIM RODITELJIMA

Дружење - гарант !

ДОМИЈАДЕ - ДРУШТВЕНА ЗБИВАЊА ГОДИНЕ

Домијаде важе за друштвена збивања године за све домце. Сваког марта је ситуација иста. Сви почињу да се учлањују у секције и да се спремају за домијаду. Мада морамо признати да има и оних који од почетка школске године вредно усавршавају своје вештине. И прваци би радо да се такмоче, да покажу шта све знају и умеју, али и да искусе то дружење, које су им старији другови и другарице описали само најлепшим речима.

На домијадама се у учеснике/це из других домова може гледати на мање леп начине типа:

1. као на конкуренцију, у колико се такмиче у истој категорији као и ми,
2. као на конкуренцију, у колико им се свиђа исти дечко/девојка као и нама.

Али што је најбитније ове две конкуренције имају много јачу конкуренцију, а то су она лепша загледања у остале госте домијаде. Међу свом том младом господом ћете наићи на неког са ким бисте могли да се упознате, попричате, размените бројеве телефона. Што би рекли трговци: „за сваког по нешто, за неког све“.

Ако нисте новајлија у дому, сигурно ћете срести неког већ познатог пријатеља се којим се можда нисте чули целе године, (а чврсто сте прошли пут обећали да ћете остати у контакту) и онда се поново испричате, као да није ни постојала та једногодишња пауза.

Домијада зближава и ученике из истог дома. То је идеална прилика за почетак љубави међу онима који су се дуго меркали и кришом гледали у мензи за време ручка, или у ТВ-сали.

На домијади можете да изгубите утакмицу, да заборавите текст у сред рецитата, да будете незадовољни постигнутим резултатима, кивни на жири и судију, али сигурно ћете бити задовољни дружењем. Дружење на домијади просто не може да омане, гарантујемо. Накнадних рекламација неће бити, па вам зато дружење нудимо по веома повољној цени, без фискалног рачуна.

Заборавите на усамљеност и досаду, придружите се хиљадама задовољних корисника широм републике. Још данас...
:)Јелена Јакшић

Јелена Јакшић

Колонија “Цртеж” рад Емила Сфере

DRUŽENJE JE...

Na pitanje „šta je druženje“ dobili smo veoma interesantne, mudre i duhovite odgovore

deo života
super!!!
nešto lepo
nešto najvrednije u životu
nešto najbitnije u životu
nešto što se ne može kupiti
zanimljivo,
iz drugarstva se stvara ljubav,

kada se dve jedinke druže, sarađuju i na kraju urode plodom
čvrsta veza između dve osobe
od svega po malo

nešto najlepše, pogotovo sa muškom populacijom
kada znaš da je neko uz tebe 24h. dnevno, fizički i psihički
jedan prelep odnos između 2 ili više osoba
iskren odnos bez svađe i dvoličnosti

prihvatanje nekog takvog kakav jeste, ne menjati ga i imati poverenje jedan u drugog
idealna stvar

nešto što je veoma bitno za čoveka, za ceo njegov život.

da nema druženja čovek bi bio usamljen a samoća je teška i čini čoveka praznim

nešto svima na svetu potrebno

društvo je nešto što čini život lepšim i boljim

druženje je zabavno a u internatu je dosadno

osmeh, pogled prijatelja, kad se prijatelj smeje na priču koju si ispričao

druženje je strava!

kad imaš nekog sa kim možeš da se družiš

kad si uz nekog i kad mu je teško i kad je tužan, a ne samo kad mu sve dobro ide

umeti razumeti, saslušati, pomoći, čak i kad te probude u poć noći!

kad pored sebe imaš osobu kojoj možeš da poveriš sve svoje tajne i probleme

nešto što ostaje u sećanju celoga života

jedna od najlepših stvari u životu, koja ispunjava čoveka pozitivnim osećanjima

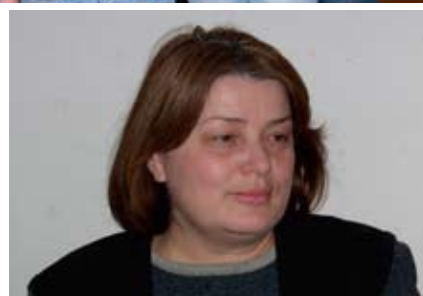
najbolji deo čovekovog života

psihički proces prihvatanja osobe (uz mehanički rad moždanih ćelija) koju smo od početka nameravali da prihvatimo

družiti se sa svojim drugarima, znači iskorostiti mladost na najbolji mogući način
cool

kad drugarica kupi čokoladu i podeli je sa mnom

drugare koje steknemo u školi, internatu, su zapravo ljudi koji će krasiti naš život i uveravati nas u činjenicu da je bilo vredno živeti!

Za vas obradila novinarska sekcija

Redakcija - urednica Liljana Tomović, članovi redakcije: Slađana Rebić, Jelena Kantar, Nada Šrajer, Milica Sladojević, Milana Grahovac, Predrag Kačavenda, Jelena Jankov, Olivera Đulić, Ljiljana Babić, Nikola Svilengačin, Dijana Jevtović, Dajana Vojnović, Nadežda Prijić, Adela Karaman, Julijana Vincan, Vuk Radošević, Aleksandra Krulj, Danijel Huđec, Marina Lapadat, Marina Rac i Violeta Čonki
Crteži: Lavroš Dalila, Teodora Halas, Aleksandar Milošević, Simona Kiš, Jelena Jovanović, Pocik Ilma i Popov Aleksandra

Tehnički urednik Mikloš Bakoš

ZAHVALNICA

NAJDRAŽIM CIMERKAMA

NAJDRAŽIM CIMERKAMA

Drage moje drugarice, pročitajte ovaj tekst, prosudite i oprostite meni grešnoj!

Odrastajući, kao najmlađi član porodice, uz roditelje, koji su sve svoje vreme posvetili da mi udovolje i ispune sve moje detinjaste hirove, sada, sa ne tako velikim oduševljenjem priznajem da sam u suštini postala jako razmažena osoba.

Zbog toga mi je u početku bilo neizmerno teško da se naviknem na internatski način života, gde se uvek treba prilagoditi situaciji. Nisam mogla da shvatim zašto ujutru ne mogu da spavam dokle želim, zašto ne dobijem doručak ako kojim slučajem odem posle osam, zašto moram da učim kad mi se kaže... Jednostavno nisam navikla na život pun "pravila" i osećaj da mi na ovaj način oduzimaju slobodu me je dugo pratio. Ali, to nije bio moj najveći problem.

Večne glavobolje su mi zadavale moje cimerke svojim navikama, po meni lošim, koje nisu imale nameru da ih menjaju, a za koje ja do tada nisam ni znala. Svoje cimerke, Dianu, Renatu i Timeu poznajem od perioda kad smo delile igračke u zabavištu, pa sve do danas, kad već delimo mnogo više. Ali, kao da je zajednički život sve nas na neki način promenio. Dugo sam imala osećaj da sobu delim sa tri potpuno različite nepoznate osobe, koje mi se nikako nisu dopadale. Izluđivalo me

je Renatino predugo zadržavanje u kupatilu, Dianina rock muzika koja je meni bila preglasna, čak i kada je stišana do kraja, Timeine večite molbe da joj uradimo zadatak, jer je opet dobila "preteške" zadatke. Imala sam osećaj da mi sve to namerno rade, što me je neverovatno ljutilo. Često smo dolazile u razne konflikte, a nekad su svađe bile toliko ozbiljne da danima nismo razgovarale.

Bila sam savršeno svesna svih njihovih mana, ne obraćajući pažnju na svoje. Tačno sam znala šta me kod koje dovodi do ivice razuma i to sam im bez ustručavanja govorila svaki dan, opominjući ih. očekujući da će se promeniti. Nisam obraćala pažnju na to da ću ih možda tom preteraom "iskrenošću" povrediti, ali to je bilo tipično za mene.

Verovatno su i one uočile mnoštvo mana u mom ponašanju, ali ih nikad nisam za to pitala. Možda zato što me to nije ni preterano zanimalo. Ovako loša situacija bi verovatno još dugo vladala da nije usledio događaj koji me je znatno promenio. Suočivši se sa jednim bolnim periodom u mom životu, shvatila sam da se nisu promenili ljudi oko mene, već ja!

Sama sebi sam postala suvišna i nepodnošljiva. Shvatila sam da moram da se promenim, ali nisam znala kako. U svom tom crnilu koje me je okružilo, jedina svetla tačka su bile moje drugarice-cimerke. Pružile su mi ruku kad mi je bilo najteže i bile uz mene kad mi je to bilo najpotrebnije. Konačno sam shvatila,

kad usledi neka loša situacija, krivca prvo treba da tražimo u sebi, a ne u drugima.

Budim se i krećem ka kupatilu. Ono je zauzeto, kao što je uvek znalo da bude ako je Renata ušla, bez obzira na to što je ušla pre sat vremena. U sobi preglasna rock muzika, koju je, naravno, Diana pustila, a Timea nije prestajala da se žali na to da je opet (po ko zna koji put) dobila "pretežak" domaći zadatak, koji nije u stanju sama da uradi. Razmišljam, nasmešim se, to su samo moje drugarice, ja ih volim sa svim njihovim manama i vrlinama zajedno.

Ovom prilikom želim da im se zahvalim za svu podršku i da im poručim da su neverovatno strpljive i dobre osobe. Jer zaista je teško živeti sa nekim kome stalno nešto smeta, ko iz sekunde u sekundu menja raspoloženja, ko ih ne pita kako se one osećaju, ali će ih potsetiti na svoja raspoloženja. i koja pored ovih, iako misli da ih vešto skriva, ima još mnogo mana.

Čonki Violeta

Da li je roditelj prijatelj ili roditelj?

RODITELJ JE PLESAČ NA TANKOJ ZATEGNUTOJ ŽICI

**...ja mislim da smo svi redom
iz neke lepe ljubavi rođeni....
M.Antić**

Prijateljstva nastaju u raznim situacijama, prijatelji nam postaju najrazličitije osobe. Biramo ih sami.

A šta je sa roditeljima? Njih ne biramo.

Znači li to da nam oni ne mogu biti i prijatelji?

Prijateljstvo čini splet dubokih osećanja koja podrazumevaju iskrenost, brigu, pažnju, podršku, poverenje, zaštitu, utehu, sigurnost, ali i jednakost i uzajamnost, bez pritiska i omalovažavanja. Ne sadrži li i roditeljstvo, naročito u adolescentnim godinama svog potomka, sve ove komponente? Prijateljstvo roditelja ogleda se, pre svega, u velikoj ljubavi prema detetu, spremnosti da osluškuje njegove potrebe, da bude podrška u savladavanju životnih prepreka, uteha i sigurnost u razočaranjima koja su neminovna.

Roditelj-prijatelj naučiće svoje dete da je neponovljivo, i posebno baš takvo kakvo jeste, i tako ga pripremiti da i druge ljude oko sebe doživljava na isti način.

Roditelj-prijatelj naučiće svoje dete da životu prilazi sa radošću, da svaki pad i neuspeh u sebi sadrži nadu i mnogo novih uspešnih rešenja.

Roditelj-prijatelj svestan je detetove radoznalosti, potrebe da se igra i istražuje, često i opasne stvari.

Roditelj-prijatelj daje detetu pravo na grešku kao način da iz toga uči.

Roditelj-prijatelj prepoznaje zamke roditeljstva-ne manipuliše detetom glumeći ``drugara`` ili ``najbolju drugaricu``, niti nameće bezpogovorna pravila i autoritet u trenutku kada dete vapi za slobodom i uvažavanjem.

Roditelj-prijatelj prepoznaje prelomna mesta odrastanja, postavlja jasne, čvrste, ali promišljene granice svom ``buntovniku bez razloga``, pomažući mu na taj način da realno sagleda i prihvati ``novog sebe``, osvesti svoje vlastite snage i krene putem samostalnosti.

Roditelj-prijatelj prepoznaje trenutak kada treba ohrabriti svoje dete da potraži oslonac u sebi, ali mu uvek šalje jasnu i nedvosmislenu poruku da nije samo, da je za njega uvek tu, kad negde zapne.

Roditelji-prijatelji puštaju svoju decu da odu. Budu svoji.

Uz ovakve roditelje deca postaju dobronamerni ljudi, odgovorni prema sebi i drugima.

Nije li to uvod u sva ostala prijateljstva i veze koje ćemo kroz život ostvarivati?

Nije li zato roditeljstvo šansa za savršeno prijateljstvo?

KAKO SE VIDIMO

odnosi roditelja i dece kao tema istraživanja

Međugeneracijski odnosi često su tema psiholoških i socioloških istraživanja, posebno pitanje doživljaja odnosa roditelja i dece.

Naročito interesantno je ispitivanje kvaliteta odnosa adolescenata i roditelja, jer je adolescencija period burnih previranja kada roditeljski uzori gube pozicije, konflikti su česti zbog potrebe deteta za autonomijom i samostalnošću što većinu roditelja brine i čini nesigurnom u odmeravanju vaspitnih zahteva i postupaka.

Tako je grupa autora (profesor socijalne psihologije na Filozofskom fakultetu u Beogradu Nenad Havelka i saradnici, 1990.) ispitivala kako učenici završnog razreda osnovne škole i prvih razreda srednje opazuju postignuti stepen njihove zrelosti od strane roditelja, odnosno, kako opisuju kvalitet odnosa roditelja prema sebi.

Pa evo nekoliko zanimljivih rezultata:

- oko 44% ispitanih smatra da ih roditelji vide kao ``prilično zrele, samostalne i odgovorne``,
- razlike u odgovorima dečaka i devojčica su veoma upadljive-pokazuju znatno češću sklonost dečaka da stav roditelja dožive kao priznanje zrelosti, nego što je to slučaj sa devojčicama (60,4% prema 42,7%),
- obrazovaniji roditelji u većoj meri su skloni da pokazuju svojoj deci da ih smatraju zrelim i samostalnim.

Što se tiče doživljaja kvaliteta odnosa roditelja prema sebi najveći broj učenika na ponuđenoj listi od 12 prideva bira prideve ISKREN (74,3%) i DRUGARSKI (65,8%). U ovom delu istraživanja nema razlika između dečaka i devojčica, mada devojčice nešto češće od dečaka biraju prideve PROMENLJIV, ISPITIVAČKI ili STROG.

Moglo bi se zaključiti da i ovde do izražaja dolazi odnos patrijarhalne kulture prema ženi, sklonost da se borba za slobodu i autonomiju lakše podnosi i odobrava muškim potomcima.

1990. godina, gledano vremenski, bila je davno. Te godine i nekoliko narednih rođena je većina vas.

Pitam se, posle svih previranja kroz koja smo prošli i prolazimo, da li bi neko slično istraživanje danas pokazalo iste rezultate...

za vas iz knjige ``**Socijalna percepcija**`` N.Havelke pripremila Nada Šrajer, psiholog

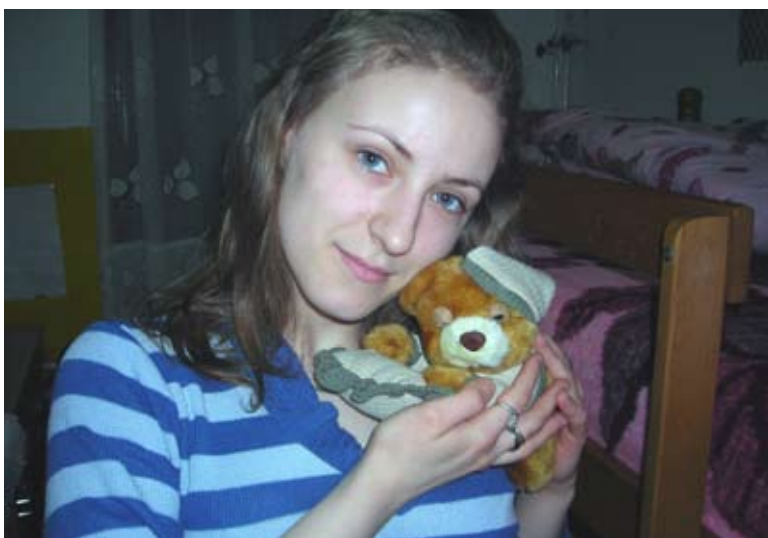
Radmila Stojanović, Tornjoš Maja, Dijana Rac i Nada Šrajer

Е, ЗАДРЖИ ГА

Дуго сам имала другарицу за коју сам мислила да је то у правом смислу, али свака особа пре или касније покаже своје право лице, па је тако и ова. Пред дочек 2008г. свидео ми се један дечко, одавде. Знала је то међу првима, а ипак је ...

Била сам са Миланом, и ОК нам је било, све до репризе дочека Нове године. Те вечери нисам могла да изађем, иако сам то силно желела. Милан је мало више попио, и она је то искористила. Мислила је да ја нећу сазнати. Али, неке друге „праве“ другарице, једва су дочекале да ми то саопште. Било ми је мука и од њега и од њих. Са њим сам брзо завршила, а њој сам послала поруку да ми на очи не излази! Дуго се нисмо виделе, након тога. Када смо се среле, питала сам је зашто је то урадила. „Било ми је досадно“ - одговорила ми је. На то сам јој одговорила: „Е, и задржи га!“

Дајана Војновић

Маја и мече

Bile smo najfrendice

Nekad moraš da povučeš crtu

Onima koje volimo puno toga i praštamo, ali kad se čaša prelije, šta ostaje?

U životu nam je potrebna osoba koja će nas razumeti, koja će se sa nama смејати, plakati koja će nas iskreno zagrliti...

Ponekad neka sitnica sve to pokvari i tada nam se čini kao da se ceo svet srušio, zar ne? Tada se sve čini kao nevažno, sve nas povređuje i na želimo da izađemo iz tog nekog našeg sveta. To je ipak osoba kojoj smo mogle reći sve... Ta sećanja nas nekako rastužuju...

Izlazile smo zajedno, pravile gluposti, bile tužne i srećne zajedno, uvek. Ne možemo ni da zaboravimo neke male svađe koje su

nas još više zbližavale. Ali sada... Preko ovoga nismo mogle preći. To je ono što nas boli i čemu se nismo nadale. Nemamo više kome da ispričamo sve ono što nas muči, kome da kažemo da nam je teško i koga da zagrlimo. Niko nije toliko dobar, niko ne bi to shvatio kao ona, koja nam je kao sestra bila.

Zbog drugih je nestalo sve, i znamo da nismo mi krive. Nije bitno, nismo trebale verovati onima koje su se predstavljale lažno. Da nismo, sve bi bilo isto i ne bismo sad ovako prolazile jedna pored druge i nazivale se bivšim najboljim drugaricama!

Nada i Adela

MAMA, MOJA DRUGARICA

Deca i roditelji treba da budu istovremeno i prijatelji. Moja mama i ja smo istovremeno i drugarice i mama i ćerka. Naravno, uvek se dese i neke nesuglasice zbog kojih se posvađamo, pa je neki put ona razočarana, a neki put ja, ali ipak sve sredimo za nekoliko minuta i opet bude kao pre. Jako volim da idem u kupovinu sa mamom i onda smo prave drugarice, obe uživamo.

Ali u nekim situacijama se ne možemo pnašati kao drugarice, već ja moram prihvatiti to da mama vodi glavnu reč i da ja moram slušati bez ljutnje. Nekada svako mora da zauzme svoje mesto. Takva jedna situacija, je bila kada smo trebale da odredimo gde mi je najbolje da upišem srednju školu.

Naše nesuglasice su uglavnom oko garderobe i šminke za izlazak. Tada sam uglavnom ja u pravu.

Ipak se lepo slažemo . što je najbitnije...
Olivera Đulić

MUŠKO-ŽENSKO RAZMIŠLJANJE O PRIJATELJSTVU

Jednostavno prijatelj je prijatelj

Pričali smo o našim prijateljima, zašto su nam baš oni prijatelji, a ne neki drugi, koliko ih dugo i dobro poznajemo...i po malo zapisivali.

Zajedničko u svim temama o prijateljstvu je da se bez njega ne može živeti. Sa prijateljima se možemo tešiti saznanjem da, bez obzira na to koliko smo loši, postoje gori od nas. Lakše je pravog prijatelja steći u detinjstvu nego kasnije. Deca su otvorenija i ranjivija te mnogo emotivnije doživljavaju životne situacije i duže ih pamte od starijih. Mislimo da je za pravo prijateljstvo potreban dug vremenski period. Nekog možeš smatrati prijateljem, a posle godinu dana ti učini nešto za šta ni u snu ne bi pomislio da može...

Ne treba verovati ljudima s kojima smo se tek upoznali, a koji pokazuju da smo im draži od njihovih starih prijatelja; tako će se ponašati i s nama kada steknu nove prijatelje.

Treba pomoći prijateljima kada im je to potrebno, a ne dokazivati se kada su oni već doživeli neprijatnost i sl.

Na kraju "nećemo pamtiti reči naših neprijatelja, nego ćutanja naših prijatelja". Među prijateljima treba voleti ne samo one koje žaloste naše nesreće, nego i one koji nam ne zavide na sreći.

Nemoguće je tačno odrediti trenutak rađanja prijateljstva. Kao što postoji kap koja prepuni sud kad ga puniti, tako nakon niza prijatnih gestova, postoji onaj koji vam prepuni srce.

Mislim da je osnovna podloga prijateljstva dobronamernost, iskrenost i tolerantnost. Sve je lakše graditi kada smo sigurni da jedni drugima želimo isključivo dobro. To možda zvuči najjednostavnije, a upravo je to i najklizaviji teren. Tu sumnja, nepoverenje i sujeta mogu napraviti zlo. Kada se to

jednom prelomi i prevaziđe, mislim da neke druge stvari utiču na to kuda ide jedan odnos. Jednostavno nekog poželimo fizički, nekog ne. Koji su uzroci možda i nije toliko bitno. Važno je da li nam je do neke osobe stalo da bi za nju učinili sve što se od prijatelja traži.

Dakle, jedno su prijatelji sa kojima delimo neke naše misli, odlazimo zajedno na piće, družimo se, zezamo, tražimo po koji savet... a potpuno drugo je Prijatelj. Pravi Prijatelj je samo jedan!

Jevtovic Dijana i
Svilengačin Nikola

Увек сам се дружила са мушком популацијом, сведок једном нисам налетела на девојку која ми је постала добра другарица. Али то пријатељство, нестало је попут магле... наравно мојом кривицом.

Она је била заљубљена у мог друга из основне школе. Када им је коначно кренуло, нашла се особа која ће светло да сруши. Та особа сам била ЈА. Једноставно мини је излазио из главе друг из разреда, дечко са којим се забављамо једна другарица. Решила сам да будем с њим.

Мој сан се остварио, али сенче није срушио. Ја сам од тог дана доста забуњена... не знам што ми је то требало? Дечко ми више није битан, а изгубила сам прву праву другарицу.

Често се сетим тога и заплачем.

Отимачица

IZABRANA TEMA ZA PISMENI SASTAV

Prijatelju, pruži ruku

Prijateljstvo je za mene nešto najvrednije u životu. Prijateljstva se skupaju, ali, nažalost, iruše. Nije lako prepoznati pravog prijatelja. Ponekad je zato potrebno vreme. Pa, kako prepoznati onog prijatelja? Lako, ponekim sitnicama, rečima ili postupcima, na izgled čini se nevažnim stvarima, a u stvari onim pravim.

Usvom životu imala sam puno drugihova i drugarica, ali prijatelja, onih pravih, ipak malo. Već duže vremena najbolja drugarica mi je Ivana. Zajedno smo išle u osnovnu školu i u svakodnevno se viđale. Sada, od kako sam u srednjoj školi i Domu, vidimo se samo vikendom, ali zato čujemo se telefonom veoma često. Zamene je onaj iskreniji i sa sobom savet, poveravam svoja tajna, a ja njom. Kada sam izgubila poverenje, u dotada meni veoma dragu osobu, ona je bila tu da me uteši, da mi pomogne da razumem neke stvari, da ostavim

razočarenje iza sebe, da nastavim dalje, da živim sa osmehom.

Zajedno nam je prijatno, volimo slične stvari, muziku, obično pričamo i volimo da se smejemo.

Mi smo društvena bića i u našim životima usvakom trenutku potrebna nam je PRIJATELJ.

Za negovanje pravog prijateljstva potrebno je da se poštujemo i tolerišemo, ali ne i da trpimo. Ja sam jako mlada i kroz moj život ću proći mnogo prijatelja, ali znam da će neko zauvek ostati tu!

Jelena Jankov

Ja ću uvek biti tu

Pravo prijateljstvo kaže: "Nikada ti ništa neće nedostajati jer ću ja biti tu". Tako i nama nikada ništa nije zafalilo, jer smo uvek bile tu jedna za drugu.

Družimo se već 10 godina. Sve je počelo u 3-ćem osnovne u „školi u prirodi“ u Gornjoj Trešnjevici, gde smo se zbližile i od tada smo nerazdvojne. Naše prijateljstvo je prolazilo kroz mnoge lepe, ali i teške trenutke od tada. Mnogo suza smo isplakale jedna drugoj na ramenu, mnogo zadataka uradile, sa mnogo časova bežale, zajedno izlazile, letovale...

Nikada nam nije dosadno kada smo zajedno, uvek smo spremne za akciju. Ako se negde nešto dešava, mi smo tu. Dešavale su se stvari koje su pretile da nas rastave, ali i to smo izdržale i samo još više ojačale naše prijateljstvo. Obe znamo, da kada god nam, bilo šta, bude trebalo možemo da se oslonimo jedna na drugu.

Bilo da smo zajedno 24h. ili da se mesecima ne vidimo, jedna u drugoj imamo prijateljicu koja će uvek biti tu, čak i u 3h. ujutru.

Nada i Adela

Bez njega je teško u životu se snaći

Tako je daleko, a tako blizu
ponekad, u srcu osećam krizu
jer prijatelja kao što je on
teško je naći, a pogotovo bez njega
u životu se snaći.

U srcu mi je velika tuga,
kad pored sebe nemam druga.
Ponekad iz oka suza mi krene
kad shvatim da nije pored mene.

Njegovo prijateljstvo mi strašno treba,
u srcu osetim da tuga vreba.
Prijatelj moj mi treba najviše na svetu,
kao šareni leprir livadi i cvetu.

Malo je osoba na ovom svetu
za koje možeš reći da su ti pravi prijatelji. U
mom životu, pored porodice, postoji jedna
osoba koju volim najviše na svetu, to je moj
prijatelj, moj drug, Pera. Mnogi me pitaju kako
mi on može biti drug, pored tolike lepote koju
posедује?! Meni je važno da me on poštuje.
On ima ogromno srce puno prijateljske ljubavi.
Ne mogu da ga gledam kao dečka, jer je on
za mene učinio ono što niko nije. Poznajem
ga 15 godina i on je brat kojeg nikad nisam
imala. Sve u životu, lepo i ružno, podelio je sa
mnom. Bio je tu kad mi je najviše trebao i zato
ga volim i poštujem.

Ja sam jedna od mnogih koja tvrdi da postoje „muško-ženska“ prijateljstva. Prijatelj
kao prijatelj ne mora biti lep, zgodan, visok, crn, zavodljiv, ... mora da ima dušu. Kada se sa nekim
razumeš i kada ti pruža podršku, kada ga uvažavaš i poštuješ i kad deliš tajne i najskrivenije misli
onda ti je ta osoba PRIJATELJ, nezavino od toga da li je momak ili devojka.

By Ljiljana Babić #7

Male Oliverine mudrolije

Svaki čovek ima u
životu uspone i padove...To
je neko pravilo života koje
niko ne može promeniti...Kad
pomislimo da nam je ništa
krenulo na bolje, uvek se nešto
suprotno dogodi, pa onda sva
nada nestane.Tada počnemo
da razmišljamo i analiziramo
šta se to desilo, zašto je
sve nestalo, zašto u životu
gubimo...To su neka od stotinu

pitanja koja nam se motaju po
glavi, a na koje su odgovori
uglavnom - da nemamo sreće
u životu, da nas nikad ništa
neće...ne ide nam ni škola, ni
ljubav, nema sreće, pa to ti je...
Ali ipak treba sve to izdržati
i ne treba posustati u takvim
periodima, jer jedino onaj ko se
bori, ko želi da mu bude bolje
u budućnosti, ko ne posustaje
pred životnim preprekama,

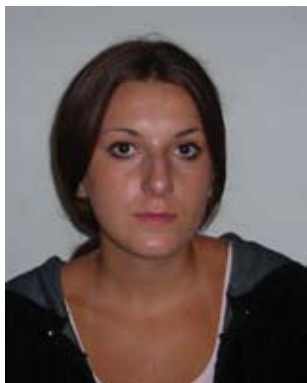
uspe u životu i ostvari svoje
ciljeve...Posle tame nailazi
uvek svetlo.

P.S. NE POSUSTAJTE U
ŽIVOTU I NE ODUSTAJTE
ISPRED PREPREKA JER
JEDINO ONAJ KO SE BORI
USPE DA OSTVARI SVOJE
CILJEVE U ŽIVOTU..

O. Đulić

NADEŽDA JE OMBUDSMAN!

Nadežda Prijić, novi đачki ombudsman

U zrenjaninskom Kulturnom centru 21. III u podne birani su novi predstavnici u organe učeničke uprave. Biran je predsjednik Unije đачkih parlamenata i đачki ombudsman. Kulturni centar je bio pun. Sa 84 delegata iz svih zrenjaninskih srednjih škola došli su da na odgovoran i demokratski način izaberu svoje predstavnike. Bilo je više kandidata. Za mesto predsednika Unije predstavilo se pet kandidata a tajnim glasanjem je izabran Miloš Momirov, učenik gimnazije.

Za mesto đачkog ombudsmana, koji će u narenih godinu dana štititi interese i prava učenika nadmetalo se četiri kandidata a tajnim glasanjem je izabrana Nadežda Prijić, učenica medicinske škole i naša dru-

garica iz Internata.

Pitali smo Nadeždu kako su protekli izbori i da li je imala tremu prilikom nastupa:

Nadežda: Sve je bilo veoma interesantno i neizvesno do kraja. Govor kojim sam se predstavila osmislile smo i napisale moja cimerka Adela i ja iz velikog pomoć psihologa iz moje škole, Stanislave Popov. Imala sam tremu, ali su mi drugovi iz škole i internata koji su sve vreme bili uz mene bili velika podrška.

IN: Da li možeš da nam kažeš nešto više o tome šta radi ombudsman, koja je njegova uloga?

Nadežda: Ombudsman posreduje između đaka međusobno, između đaka i profesora i između roditelja i đaka. Uloga ombudsmana je da posreduje u sukobima i nesporazumima i da nastoji da se sve reši na miran i nenasilan način.

IN: Da li si ti spremna za tu ulogu?

Nadežda: Uvek sam bila zainteresovana za različite stvari a posebno za ona događanja koja se ne tiču škole direktno. Tako sam učestvovala na različitim seminarima, tribinama i u različitim radionicama. Prošla sam program obuke „Pravo u svakodnevici“, Aktivizam mladih, Reproaktivno zdrav-

lje, Kako razrešiti konflikte, a prošla sam i kroz letnju školu Crvenog krsta. Sve te aktivnosti uticale su na moj način gledanja na svet oko mene a nadam se da će mi pomoći i u obavljanju funkcije ombudsmana. Naravno u ovom poslu očekujem pomoć mog predhodnika, Darka Dabića i svih ostalih zaduženih za rad i koordinaciju učeničke uprave.

IN: Hvala ti na razgovoru i šta bi nam poručila za kraj?

Nadežda: Koristim ovu priliku da vas sve pozovem da se slobodno obratite sa pitanjima i problemima za koje smatrate da ja mogu da vam pomognem. Uloga đачkog ombudsmana je nešto što tek treba da zaživi i dobije na značaju, ovo su prvi koraci pa je važno da svi zajedno radimo na tome.

Intervju vodila Adela Karaman

MAMA POSLALA ...

PLJAČKA

Kad ogladnimo možemo jesti svašta, iz raznih lanch paketa, ali samo jedan je - mamin!

„Davna“ 2007. Jutro sunčano, sa malim zanosima vetra. U vazduhu se ne oseća ništa što predskazuje katastrofu. Pred veče počinje kiša. Vraćam se iz škole umoran i gladan. Prolazim pored pekare iz koje zamamno miriše vruće pecivo. Mocar sam i gladan sam! U Domu me čeka obaveštenje od mame da sačekam autobus iz Neuzine, šalje mi svinjokoljske đakonije. Ova informacija ima moć da i najkišniji dan učini čarobnim. Dok čekam autobus drhturim od zime. Odeća mi se natopila kišom i samo me saznanje o sadržini paketa održava u pozitivnom raspoloženju. Najzad stiže autobus, preuzimam preteški paket i idem u Dom. „Zašto li nisam pozvao cimera da mi pomogne“ razmišljao sam dok sam vukao teški paket. Ali evo već stigoh nekako! Penjem se na II sprat, ulazim u sobu, otvaran paket i... nema hleba! Ostavljam sve na krevetu i sjurim se do prodavnice. U prvoj prodavnici nema hleba! Druga je tek u centru, ali šta ću. Kiša sve više pada, ja sam sve nervozniji i ovaj dan počinje da liči na katastrofu. Na kraju dolazim do hleba, do doma, do sobe. Ulazim unutra, a na stolu razvaljen paket i rasute mrvice. Cimeri i gosti siti i zadovoljni. Pogledao sam ih! Uozbiljili su se.

- Zar ti nisi ništa pojeo?
- Zar vi niste ništa ostavili!

Moglo je da se desi ubistvo s predumišljajem, al' nije. Oni su ipak moji cimeri!

Predrag Kačavenda

Intervju IZNEVERENO PRIJATELJSTVO

Za prijatelje kažemo da su sa nama i uz nas uvek. Kad god nam je potrebna utešna reč, podrška, neko kome se možemo poveriti. Ponekad ne procenimo dobro osobu za koju mislimo da nam je prijatelj, a posledice bivaju poražavajuće za nas same.

Upravo o ovome sm popričala sa drugaricom iz razreda, koja je uvek okružena prijateljima, a i sama je veoma dobra prijateljica.

Milana: Pa dobro, šta si htela da mi pričaš?

Leta: Htela sam da te upozorim da moraš dobro da obratiš pažnju na to sa kakvim se osobama družiš. Ne možeš sa svima biti OK!!!

Milana: Kako to misliš? Ti to meni iz iskustva?

Leta: Da, ja to tebi iz iskustva!

Kada sm prošle godine krenula u I razred, ja sam bila jako dobra sa jednom devojkom, ne poznaješ je, baš smo se družila. Izlazile smo stalno zajedno, čak smo i spavale jedna kod druge. Sve sam joj pričala, a i ona meni. Poznavale smo se od 6-tog

razreda, mada nismo išle u istu OŠ. Ti znaš ko mi se iz našeg razreda sviđao, a znala je i ona. Smišljale smo kako da mu priđem, a da se na izblamiram, ipak ćemo još tri godine ići zajeno u razred. Sve smo smislile. Plan je trebalo sprovesti u delo jedne subote u „San Marku“. U petak mi je pustila poruku, da se moramo naći, jer ima nešto da mi kaže, pre toga se nismo videle 2 nedelje.

Čekala sam je u parku, kao i obično. Petnaestak minuta kasnije sam videla Njega i Nju kako idu zajedno. Ustala sam sa klupe i htela da pobegnem što dalje. On me je viknuo i stala sam kao ukopana. Prišli su mi da bi me on pozdravio i upoznao sa svojom devojkom!!! Bila sam u neverici. Rukovala sam se sa njom i rekla: „Ja sam Leta, drago mi je“.

Milana: Ne mogu da verujem! Šta je sad sa vas dve?

Leta: Ništa. Ponašam se kao da je nisam nikada poznavala.

Milana: Da li je ikada pokušala da ti objasni šta se dogodilo?

Leta: Pokušala jeste, ali nisam mogla da je slušam!

Ovo je samo jedan primer kako možemo pogrešno proceniti osobu koju smatramo prijateljem. Najgore je kada to osetimo na svojoj koži.

Milana Grahovac

KAD JE NOLE SAMO JEDAN...

DRAGA NAŠA VECO,

Naša ruka pismo ti piše,
u mašti budi se još osmeh tvoj...
Bez tebe je tuga i teže se diše.
Vrati se Veco naša,
sa teškim bolima smo u noći
i sećamo se reči:
DOĆE VECA, DOĆI!"

Otišla nam cimerka, otišlo i „pola nas“...
Dana 02. 09. 2007g. kad si ušetala sa torbama u našu sobu i rekla: Verica, znale smo da si još jedna dobra devojka u ovoj sobi i da ćemo se super slagati.

Odmah, prve večeri, našle smo zajednički jezik, videle da smo jako slične i da ćemo biti najbolje drugarice. Sa Tobom smo proživile lepe i loše trenutke. Sećamo se prvog dana kada si izašla sa sestrom u grad, a tražila Te vaspitačica. Nismo uzele broj Tvog mobilnog, nismo znale gde si, pa smo se uspaničile, šta će biti, i u malo, zaplakale.

Jako nam nedostaje Tvoj smeh, za kojim su se okretali svi internaćani. Sećamo se, bila si luda za svojom kosom, farbala se svake 2 – 3 nedelje. Joj, te si bila plava, te smeđa... Strašno! Obožavala si da spremaš sobu, posle

ponoći. Nikad se nije moglo spavati od Tebe, dušice naša! Sećamo se kako smo smišljali šta da kažemo tvojima za silne opomene.

Sa Tobom nikada nismo bili gladni. Skoro svakog dana išle smo na pljeskavice. Zvali smo Te „trudnica“ zbog Tvog stomačića. Kako si samo mogla da ga naduvaš!

Bez Tebe, naša Veco, više ništa u Domu nije isto. Osećamo veliku nostalgiju za prošlim danima i žao nam je što si otišla tako naglo i odnela i deo nas.

Znamo da ti je u novoj školi dobro i da nas se rado sećaš. Mi Tebe Veco nećemo nikad zaboraviti jer si bila deo nas dok smo delile sve internatske strahove, tuge, radosti i nestašluke.

Tvoje cimerke iz #7 ,Ljiljana, Jelena, Dijana i Bojana

ŽIVOT JE NIJE MAZIO

IZBORI SU BILI NJENI

Mislila je da su pravi prijatelji oni koji je podstiču da bude „hrabra“ i da čini stvari koje su zabranjene i neprihvaćene od okoline.

Detinjstvo lepe petnaestogodišnjakinje Marije, nije bilo baš srećno i bezbrižno. Majku je izgubila sa 9 godina. Živela je sa bakom i starijim bratom. Kod oca je odlazila povremeno. Život je nikad nije mazio, sam se borila da postigne svoje ciljeve. Bila je dobar đak i volela je da uči. Bila sićušna devojčica sa nežnim zdravljem. Često je bila bolesna. Ali sa godinama je ojačala i zdravlje joj se popravilo. Sve je teklo poustaljenom redom do sedmog razreda, kada je počela da se druži sa „pogrešnim“ društvom. Počela je da puši, na časovima je bila svezainteresovana, redale su se loše ocene, a Mariju je samo

interesovalo gde će i kakvo posle škole uprovođ. Skroz se promenila. Stare drugarice je izbegavala, a onda se od njih potpuno otuđila. Novo, bučno, i po ponašanju prilično slobodno društvo, postalo je njen svet.

Njenim starijim drugaricama je bilo žao. Volele su je i želele da joj pomognu. Jednom su je sačekale posle škole i rekle sve šta misle o njenom novom društvu, njenom ponašanju, strahovima za njenu budućnost... Saslušala ih je, ali nije htela da poveruje u to da je na lošem putu i da nije okružen pravim prijateljima. Nastavila je da izlazi, da se napadno šminka, da beži sa časova, da pijena žurkama... Onda je jedne večeri pijana, isprebijana, pokisla, naletela na brata. Bila su to najtežai najduži dani u njenom životu. Nakon toga deo razgovora sa bratom se delo je samo u zamračenoj

sobi i razmišljala. Mnogi događaji su se kao film odvijali pred njenim očima. Dalisumi, „prijatelji“ tkojime ostave pijanu i isprebijanu na kiši, koji su naduvani bez osećajni i bahati?

Jedne večeri, kada se malo oporavila, pozvala je Anu, svoju drugaricu od prvog razreda. Ispričale su se, isplakale i pomirile. Marija je shvatila ko su joj pravi prijatelji.

Ubrzo, Marija je ponovo bila ona „stara“, nasmejana, vedra i veoma vredna devojka. Sa svojim starijim drugaricama razmenjivala je tajne i krišom gledala jednog Mirka iz VIII/3.

Važno je da u životu imaš prave iskrene prijatelje, koji će ti pomoći kad ti je najteže i otvoriti ti oči ako zastraniš.

Andeo

DRUŠTVANCE U ZELENOJ

Poslednja kalorična žurka

Nova školska godina i prostrana zelena soba spojile su šest različitih karaktera, navika, osoba, šest različitih devojaka...To smo BILE MI!

Nismo se poznavale pre dolaska u Internat, ali svaki zajednički provedeni dan, večer, noć, doveli su do stvaranja novog prijateljstva. Zbližile smo se brže no što smo mislile, stekle međusobno poverenje i oslanjale se jedna na drugu. Već u prvim danima našeg druženja poveravale smo jedna drugoj svoje "male" tajne. Vremenom smo shvatile da posedujemo mnoge sličnosti.

Pokazalo se kao dobro to što smo u sobi zajedno prvakinje i maturantkinje.

Kada smo kao prvakinje došle u grad, sve zbunjene, izgubljene, u prvi mah su nam maturantkinje pomogle u snalaženju i upoznavanju grada, a saznale smo i mnogo toga o Internatu...

Svo ovo druženje dovelo je do pojave "VELIKOG ZAJEDNIČKOG KREVETA" u zelenoj. Bila je to duga, "kalorična" i POSLEDNJA provedena noć prvog polugodišta u Internatu :) Rastužila nas je pomisao na to da se duže vreme nećemo videti, pričati i najvažnije zajednički ludirati i smeјati našim provalama.

Odjednom, sinula nam je ideja! Spojile smo sve krevete, kupile "celu prodavnicu"

slatkiša i navalile :)

Nismo nameravale da spavamo te noći. Sedeći na krevetima jele smo, slušale muziku, pričale, smeјale se, i dalje pričale, ali i to ume da umori (ha,ha)...Pred jutro ipak smo se predale snu! Međutim, vaspitači su ubrzo navalili, sa iznenađenim licem izazili iz sobe, a nakon nekoliko minuta vaspitačica se vratila se sa foto aparatom. Naravno, zabeležila je taj događaj - slikajući naše nenaspavane face :(I, evo ukratko jedan od saveta kako se dobro provesti i još više zblížiti sa cimerkama, a da to obično druženje bude objavljeno u novinama! Ha, ha :)

By: Tanja & Tamara from # 61

VEROVALA SAM DA SAM STEKLA PRAVU DRUGARICU

Naše prijateljstvo je počelo tačno pre tri godine, kada se Jelena sa svojom porodicom doselila u moj kraj. Ne mogu reći da sam se radovala što ću imati nove komšije, ali kako je vreme prolazilo ja sam postepeno upoznavala Jelenu. Činila mi se kao jedna veoma dobra devojka, iskrena, puna razumevanja, i tako počinje naše prijateljstvo.

Nikada pre Jelene nisam imala pravu drugaricu, jer nisam osećala da mi je potrebna. Svoje slobodno vreme sam provodila sama i nikad mi nije bilo dosadno, samoća mi je oduvek prijala. Kada je Jelena došla u moj život samoća se polako rušila, više nisam bila sama, jer je Jelena bila tu.

Svoje najlepse trenutke sam provela sa svojom drugaricom. Sa njom mi je bilo lepo sve do ove godine.

Nisam ni slutila šta se sve krije iza tog prijateljstva.

Znala sam od samog

početka da u druženju ne može sve da bude savršeno, mora da ima i nečeg što nam ne prija. Iako smo Jelena i ja bile najbolje drugarice, nikada joj nisam pričala puno o meni, svojim najskrivenijim tajnama, mislim da je o meni ona malo znala. Bila sam vrlo oprezna i pažljiva kad pričam sa njom, dok je ona o sebi kao velikoj drugarici puno pričala, ali, demantovala se svojim postupcima i mišljenjem. Uvidela sam da nije bila iskrena prema meni to sam već i odavno znala, ali nisam htela ništa da joj kažem. Samo sam čekala trenutak kada će me izneveriti i to se ubrzo i desilo.

Na kraju, po njoj, ja nikada nisam bila dobra drugarica, ja sam drugima pričala loše o njoj, ne znam da cenim to što je ona sve učinila za mene...

Za mene je to bila bila dobra lekcija. Kada su mi drugi govorili da ona nije dobra za mene, ja sam mislila da su ljubomorni što se nas dve tako

dobro slažemo.

Ponekad se zapitam, da li ću ikada u životu moći da se oslonim na nekoga, a da znam da me taj neko neće povrediti. Nadam se da hoću. Mislim da ne tražim nemoguće!

Snežana Babić

U SVETU POSTOJI JEDNO CARSTVO...

Tema ovog broja je drugarstvo, a ja ću pokušati da istražim kako to žive profesionalni sportisti

i kako njihovo profesionalno ophodjenje prema sportu utice na njihov licni zivot i koliko im uopste vremena ostaje na druzenje sa svojim prijateljima.

Dejvid Bekam engleski fudbaler koji je trenutno na zalasku karijere igra u L.A. Galax-iju i jedan je od najplacenijih igraca sadašnjice. Na pitanje kako je njegova karijera imala uticaja na njegov licni zivot on odgovara da mu je bilo jako tesko u pocetku karijere. Zapravo kada je imao samo 13. god. preselio se u drugi grad, i ziveo odvojeno od svojih roditelja samo zato da bi radio ono sto je voleo - a to je za njega bilo igranje fudbala. Kako je rastao tako je i rasla njegova odgovornost prema fudbalu, a tako isto i prema porodici a i prema prijateljima. Kao profesionalni sportista veoma je tesko uskladiti ove stvari, ali on je nekako u tome uspeo i veoma je

srecan sto nijedna strana nikada nije morala da ispasta zbog druge. Prave prijatelje prvi put je sreo u ranom detinjstvu i sa njima odrzava kontakt godinama i nikada, i pored naravno manjih svadji i prepirki, nije dovedeno njihovo prijateljstvo u pitanje.

Novak Djoković je srpski teniser koji razbija sve prepreke, protivnike i velika imena svet- skog gov- važnom Njegovo jateljima uvek su još važnije najtežim njihova

tenisa svojom fenomenalnom igrom. O drugarstvu ori kao o nečemu uzvisenom i necemu veoma bez čega on sigurno ne bi bio tamo gde je sada.

drugarstvo sa pri- i ljubav prema porodici mu bili podrška, a što je bili su uz njega u onim trenucima kada mu je podrška bila najpotrebni

ja." Drugarstvo je najveća pokretačka snaga i motiv u najtežim trenucima i pravo prijateljstvo može pobediti i najveću silu na svetu" ovo su reci Novaka Djokovića i mislim da ove reči najbolje opisuju osećanja koja on gaji prema svojim prijateljima i kakvo on ima mišljenje o tome.

Možda su najbolji dokaz koliko je drugarstvo važno u profesion- alnom sportu nase mlade odbojkasice koje na svakom koraku hvale, ne sebe, već svoje drugarice i "kolege" iz tima. Prva njihova medalja koju su osvojile zajedno bila je bronzana medalja na Evropskom prvenstvu i nju su proslavile tako što su otpevale pesmu Branka Kockice: "U svetu postoji jedno carstvo, u njemu caruje drugarstvo..."

Vuk Radošević

Zajedno smo i lepši i jači...

Da li ste se nekad zapitali kako se druže članovi benda?

To je definitivno drugačije drugarstvo od onog na koje smo navikli.! U mom bendu je malo neobična situacija, jer sam ja jedina devojka. Ali ja sam se oduvek više družila sa dečacima, tako da je to za mene OK!

Samim tim što

sviramo zajedno, mi smo veoma bliski. Dosta vremena provodimo zajedno i sve nas vezuju ista interesovanja. Svi slušamo istu / sličnu muziku, tako da gotovo uvek idemo zajedno na svirke, koncerte... Dosta puta se desilo da je svako od nas morao, zbog neke svirke, uglavnom, da ugosti u svojoj kući ceo bend - od 6 članova!!! Nama je to prava zabava, svi smo na okupu, sviramo pevamo, pričamo... Što sve, naši roditelji moraju da podnesu. ☺

... Čak i kad nisu baš raspoloženi...

U našem bendu nema tajni. Svi znamo gotovo sve jedni o drugima, i uvek smo tu jedni za druge. Kada je nekom teško, kada mu je potrebna pomoć, svi smo tu, zajedno, kao i uvek. He, he, dobro nam poručuje ona dečija pesmica: „Zajedno smo lepši, zajedno smo jači...“

Julijana Vincan

KLJUČ

Utorak. Prepodne. Cimeri otišli u školu oko 7 i 30. Ja ostao blažen da spavam. Oko 9h. neko lupa na vrata. Tata. Ustajem iz kreveta i bunovan hvatam kvaku. Zaključano je. Pokušavam da napipam ključ. Nema ga! Mihajlo, cimer, uzeo je moj ključ, zaključao vrata i otišao u školu. Molim tatu da ode u vaspitačku po rezervni ključ i oslobodi me. Brzo se oblačim i sređujem sobu, da bude sve kako treba kad dođu tata i vaspitač. Rezervnog ključa nema, izgubio ga je Mihajlo još pre neki dan! Zaključan sam u sobi. Divno! Osećam se kao u onoj priči „maco braco lija mene davi, hodi me izbavi“, samo što ću ja da udavim Mihajla, samo da mi dođe k....n jedan. Ništa od oslobađanja. Oko 10h. dolaze vaspitač i majstor i razvaljuju vrata, baš na vreme da ne zakasnim na trening. Izlećem iz sobe kao ptica iz kaveza. Tog utorka imao sam jedan od boljih treninga.

Žarko Šuput

MOJ NET-KO

neko od nas ima neki problem onda jedno drugome pomažemo da se to reši. Ako se sve završi OK, ako je jedna strana zadovoljna rešenjem, onda je i druga. Često su to smešna pitanja i dileme, pa se dosta zabavljamo dok tražimo „pomoć“ prijatelja.

Moj Net-ko i ja se dopisujemo već više od godinu dana. Nismo imali prilike da se vidimo do sada, zbog čega nam je oboma žao, posebno jer smo postali dobri prijatelji. Ali, ipak imamo nade da ćemo se nekada sresti... Snežana Slivka

Sve je počelo običnim čatovanjem. Kao i kod svakog upoznavanja, na početku razgovora, razmenili smo informacije o imenima, godinama, hobijima, školi...Bila sam iskrena u odgovorima, mislim da je i on.

Polako smo se upoznavali, svakoga dana smo se družili i razmenjivali informacije o sebi, zatim slike i razne stvari koje smo smatrali potrebnim.

Tako je naše svakodnevno druženje na netu postalo drugarstvo. Kada

DA LI SI TI PRAVI PRIJATELJ?

Da li si se ikada zapitao

Pravim prijateljem može sebe nazvati onaj koji se ponaša onako kako bi voleo da se drugi prema njemu ponašaju. Ne možeš očekivati da neko bude dobar prema tebi, ako ti nisi prema njemu.

Lako je družiti se sa nekim ko je veseo, radostan i kome je dobro. Kada se „crni oblak“ nadvije nad nekim, svi se razbeže. Samo pravi, istinski prijatelji ostanu tu, pomognu, saslušaju... Saslušati nekog... To mnogima

teško pada. To nije lako. Za to je potrebno strpljenje, pažnja, istinsko saosećanje...

Pravi prijatelj je uvek tu uz tebe. Uvek spreman da pomogne. On zna da čuva tajne. Nikom ih ne odaje.

Kada nađeš takvog prijatelja, nemoj ga „puštati“ nikada, već mu pruži prijateljstvo koje zaslužuje!

Julijana Vincan

Odlomak iz pripovetke „Dečak i pas“ Danila Kiša objavljen u zbirci „Rani jadi“

PAS KOJI GOVORI

Topla priča o prijateljstvu između dečaka i psa

Odveo sam Dinga na obalu Kerke, da se pozdravim s njim. Zatim sam ga vezao kaišem za vrbu, a on se nije opirao, samo je cvileo. Hteo je da krene za mnom i molio me da ga pustim, no ja sam mu rekao da ostane, da je život takav, i da znam da nikad neću naći boljeg prijatelja od njega, ni među psima, ni među ljudima. Onda sam čuo kako me zovu, pa sam potrčao da se pozdravim sa svima vama. Sećate li se, svi smo plakali, i moja majka, i Ana, i vaša mama, i vi. Znali smo da se nećemo nikad više videti. Onda su kola krenula, a ja sam još uvek plakao, srce mi se kidalo od plača. Sećao sam se svih onih godina koje smo tamo proveli, mog pokojnog tate, koji se nikad nije vratio, vas i vaše mame, gospođe Rigo, učiteljice, Bele Hermana, Lacike Tot, Julije Sabo i ostalih. Usput nisam smeo da se osvrnem, kako ne bih još jače zaridao kad budem ugledao poslednji put selo, zvonik, Grofovsku šumu i sve ostalo. No ipak nisam mogao odoleti. I zamislite gospodine Berki, Dingo i cvileo iz sveg glasa, a zamolio čika Martina da ga jer nisam mogao da podnesem zamisliti, bio na kraju snaga, Bio je sav zapenjen, isplažena urlam, tako da je čika Martin nije primorao da se zaustavi, nasred drumu. Čak i kad je kroz prozor i plakao. Sve mi se još uvek juri za nama.

Eto, dragi ispričam i da vas zamolim da Pišite mi i o tome kako je ako mi se nećete смејати, da mu kažete da ja nisam kriv, da ga nisam mogao povesti sa sobom i da ga neću nikada zaboraviti. Kažite mu i to da ću jednog dana, kada postanem pesnik, napisati o njemu pesmu ili basnu. U toj će basni pas da govori. I zvaće se, naravno, Dingo. Molim vas, dakle, gospodine Berki, da mi učinite to, on će sve da razume, samo, dok mu govorite, gledajte ga pravo u oči i ponavljajte mu moje ime. Recite mu: „Andi, Andi, Andi te pozdravio.“

koga sam ugledao? Za nama je trčao mi smo svi opet zaridali. Onda sam otera bičem i da potera konje brže, više to cviljenje. Dingo je, možete jer je trčao za nama sve do Čestrega! jezika. Ja sam počeo da vičem, da morao dobro da ga išiba dok ga zapravo da se skljoka od iscrpljenosti voz krenuo, ja sam jednako gledao činilo da čujem njegovo cviljenje i da

gospodine Berki, to sam hteo da vam mi napišete jedno pismo o svemu. Dingo. Još bih vas samo zamolio, mu pročitate ovo moje pismo i da

DOMIJADAAAAAA !

Napokon dočekasmo i mi da ponovo budemo domaćini kulturne „Domijade“, koja će se održati 29. III u našem gradu. Svi sa uzbuđenjem očekujemo ovogodišnju „Domijadu“ pa smo samim tim na vreme započeli pripreme. Dom nam se doteruje i uređuje, sekcije rade punom parom, a devojke i momci su se uzgužvali u iščekivanju gostiju iz dugih domova. „Domijade“ su nezaboravna iskustva, upoznavanja i druženja. Sklope se ponekad i trajna prijateljstva. Sve to znaju stari, prekaljeni „domci“, a ovi novopečeni jedva čekaju da provere priče i da i sami steknu neku.

Da bi bio „faca“ na „Domijadi“, moraš biti uspešan i zapažen u takmičarskom delu, pa smo svi prionuli na vežbanje. U trpezariji se nadigravaju folklorši i moderni plesači u muzičkom kabinetu trešte muzičari svih opredeljenja, poetsko scenski i dramski prikaz se vežbaju u nekim manjim, mirnijim prostorima. Likovnjaci i literarci su zarezali pera i bojice i nadahnuti čekaju start.

Da se potsetimo, na prošlogodišnjoj „Domijadi“ naši učenici osvojili su: 3-će mesto u folkloru i klasičnoj muzici, 2-go mesto u poetsko scenskom prikazu i primenjenoj umetnosti, a prva mesta osvojili smo u popularnoj muzici, modernom plesu i crtežu. Malo li je!!! Ove smo se godine spremili pa prevaziđemo sopstvene rezultate, pa videćemo šta će biti na „daskama koje život znače“.

U svakom slučaju potrudimo se da budemo najbolji domaćini, da se dobro družimo i lapo provedemo, što i jeste glavna fora „Domijade“

Aleksandra Krulj

OZBILJNO SMO SE SPREMALI ZA DOMIJADU....

Mlade zveri šahovske sekcije

Svakog četvrtka oko pola devet u trpezariji, održava se šahovska sekcija u In-u. Kada neko kaže „šah“, većina mladih ljudi pomisli na dosadnu igru koju igraju samo penzioneri. Ali to nije tako! Šah je igra u kojoj mora da se razmišlja i u kojoj se pobeđuje mozgom a ne srećom, kao što se obično dešava u kartama. U In-u šahovsku sekciju drži vaspitačica Mirjana uz pomoć Stevana Bakalova koji nam svaki potez, figuru, dočarava kroz neke životne priče i primere i to čini ovu sekciju još zanimljivijom. Ima nas oko desetak, neki su tu godinama, a neki tek od nedavno, ali kako Steva kaže, „nikad nije kasno da se u nama probudi zver“, kada ćemo naš internat dovesti do pobeđe.

Milica Klipa

U SUSRET DOMIJADI

bombone

Pripreme ritmičke sekcije

Kada pomislite na bombonice prvo što vam padne na pamet je mala kesica puna slatkih, ukusnih dražeja. Ali kada je u pitanju ritmička sekcija, bombonice smo mi, šest devojaka koje imaju zadatak da što bolje odigraju koreografiju pod nazivom „Bombonice“. Ovu koreografiju osmislila je Nikoleta Dojkić, sa

čijom smo koreografijom prošle godine osvojili prvo mesto i pobrali mnoge aplauze.

Sa pripremama smo počeli još u oktobru, tad nas je bilo skoro dvadeset, ali zbog teške koreografije mnogi su odustali tako da nas je ostalo šest.

Igramo hip – hop. To je neka vrsta tzv. uličnog plesa, koji zahteva mnogo energije i truda, da bi bio delovao lepršavo i lako. Muzika na koju igramo je miks tri poznata hop – hopera.

Našu plesnu grupu čine: Renata Rac, Marina Tombac, Jelena Jankov, Aleksandra Miler, Marija Vranić i Leontina Zima. Sanja Marija i Leontina su sa prošlogodišnjom grupom osvojile simpatije žirija i publike gde god da su se pojavile, tako da ne sumnjamo da ćemo i ove godine postići dobre rezultate, ne samo na domijadama već i na državnim i svetskim takmičenjima.

Uz pomoć vaspitačice Olje i psihologa Nade, i uz podršku svih internaćana i vaspitača spremne smo za nove pobeđe!

Marija Vranić i Leontina Zima

Odbojkašice u punoj formi

Kao što znate od ove školske godine imamo i novi sport u našem domu – žensku odbojku. Na početku godine prijavio se veći broj zainteresovanih devojaka, ali kako su treninzi bili naporni, na kraju su ostale samo najupornije i najizdržljivije. Tokom treninga bilo je i uspona i padova forme, bilo je i zastoja i tehničkih problema, ali kako se dan takmičenja približava vraćamo se u punu formu. Pune sportskog duha čekamo prve okršaje i naravno vaše gromoglasno navijanje!

Saška Grujić

Turnir u košarci

Devojka u poredničkoj ekipi

Da bi se što bolje pripremili za sportsku domijadu, i ove godine smo organizovali turnir u košarci. Bila je to prilika da naši košarkaši pokažu šta znaju i da se formira ekipa koja će se boriti na domijadi.

Turnir je održan 19. III, ne baš tačno u podne. Učestvovalo je sedam ekipa: Kerovi, Ren i so, Klošari, Majkani, Šampioni, Panteri, Man in black. U finalu Kerovi su pobedili Majkane. Kerovi su igrali u sastavu: David Milićević, Nedeljko Cimeša, Miško Folčan, Boris Janković i Jovana Kokotović. Nećemo reći da su pobedili zahvaljujući tome što je jedino u njihovoj ekipi bila i jedna košarkašica, ali nije zgoreg da se o tome razmisli! O tome ko će nas predstavljati na domijadi

Folklorna sekcija

Folklorna sekcija se ove godine mnogo razlikuje od prošlogodišnje. Nikako ne možemo da se skupimo, jer niko nije ozbiljan. Dok se devojke iz sekcije šetaju gradom i idu na kafu po kafićima, vaspitačica Sonja se nervira jer smo tek sklopili koreografiju. Najčešći izgovori devojaka što ne idu na sekciju su: „Moram da učim“, „Nemam sad vremena, dogovorila sam se da idem na kafu“. A sekcija jednom nedeljno dva sata!

odlučiće selektor, vaspitač Svetislav. Jedino što je, bar još za ovu godinu, sigurno ekipe nisu mešovite pa Jovana neće biti u timu.

Ljiljana Babić

Svima je u glavi „Vauuu, Domijada“, ali niko ne razmišlja šta ćemo igrati i da li ćemo biti spremni da izađemo na scenu.

Doduše, ima problema i sa organizacijom proba jer su čas u „Svetozaru“, a čas kod nas u trpezariji.

Mislamo, kada bi nam folklor vodio neki simpatični maturant, kao Klompica prošle godine, nikome ne bi bio problem da dođe na probu!

Stiže nam Domijada, Bože pomози!

Milica Gverić, Andrea Vukašinović i Slobodanka Buhač

„Milk“ i klasici

U kategoriji klasične muzike nastupa trio devojaka. Peva Vesna Marković, za klavirom je Milica Petrović Vasiljević, a flautu svira Zorica Ilin. Izvode kompoziciju P. Benconija „Toliko je uzdisaja“

Obzirom na prošlogodišnje uspehe, postignute na „Domijadi“ u kulturno-umetničkom stvaralaštvu muzička sekcija se već od početka ove školske godine priprema za predstojeću „Domijadu“. Najveći problem je, kao i uvek, odabir pesme u kategoriji popularne muzike. To treba da bude pesma koja će da „upali“ masu, podigne je na noge i bude jednako dobra, ako ne i bolja, od prošlogodišnje, pobednilke.

Izbor je pao na Rokset i pesmu „Poslušaj svoje srce“. Pesmu izvode: Vesna Marković, Danilo Rančić, Jovan Rodić, Radislav Jakovski i Janko Tomek. Konkurencija je i ove godine jaka, ali, ubeđeni da radimo najbolje, očekujemo i ove godine pobeđu.

Za IN, članovi muzičke sekcije.

U SUSRET DOMIJADI

Nadahnuti i zapaženi

U našem Internatu aktivna je literarna sekcija. Ona nije mnogobrojna ali je nadahnuta i zapažana. Naši mladi talenti predstavljaju nas na takmičenjima domova učenika srednjih škola „Domijadama“, kao i na literarnim konkursima u internatu. Naši

vredni mladi pisci najčešće su i članovi novinarske sekcije. Zato je naš „IN“ bogat lepim tekstovima.

Čitajte nas i uživajte u čarima literarnog i novinarskog stvaralaštva.

Predrag Kačavenda

Likovna sekcija

Likovna sekcija se održava svakog četvrtka u 20:30h. Ponekad se desi da mi zaboravimo, ali nas vaspitačica Slavica, koja vodi sekciju, podseti.

Volim da odlazom na sekciju, ne samo zbog crtanja, već i zbog dobrog društva i atmosfere. Nikad nam nije dosadno, uvek nešto novo i novo crtamo i dobijamo sveže ideje. Na ovu sekciju dolazi

grupica zaljubljenika u crtanje i druženje. Lepo se ispričamo, ponekad slušamo muziku i svarno mi je nekad teško da napustim učionicu jer je već 22h. Zato pozivam i druge koji bi da se oprobaju u likovnom izražavanju da nam se pridruže, sigurna sam da će im se dopasti.

Ivana Jaško

„Crtež“ po 18-ti put

Za prolećni raspust nova
LIKOVNA KOLONIJA

U vreme prolećnog raspusta u domu će biti održan XVIII saziv likovne kolonije „Crtež“. Tada će biti otvorena izložba radova nastalih na prošlogodišnjem sazivu kolonije. Na izložbi će

biti 32 dela priznatih umetnika iz Niša, Novog Sada, Kraljeva, Zaječara, Vranja, Pančeva, Beograda, Kladova, Mola i Zrenjanina. Ovu izložbu možete pogledati kada se vratite sa raspusta.

Vaspitačica Slavica Romen

Balša Rajčević - iz ciklusa „GENEZE“

Nadica Simjanovski - lutka i mašna

TURNIR U MALOM FUDBALU

Jašinci najbolji

Tradicionalni prolećni turnir u malom fudbalu, održan je 13. marta, na domaćem terenu. Učestvovalo je 4 ekipe: Jašinci, Panteri, Bezimeni i Bažanti. U žestokim duelima, uz svesrdnu pomoć navijačica, i opštu bežaniju iz škole, pobjedu su, neočekivano, odneli Jašinci. Favoriti na ovom turniru bili su Panteri i Bažanti, ali zahvaljujući srčanosti, navijanju i sreći, u finalu su, na penale Jašinci pobedili Bažante. Pobjednički gol postigao je Miloš Savić. Jašinci su igrali u sastavu: Marko Sikimić, Aleksandar Nikolić, Ferenc Polinger, Miloš Savić, Vuk Radošević, Marko Bajus, Srđan Berbakov i na голу, Zoran Kovač.

Pobednici su, tradicionalno, dobili tortu, fotkica nije bilo, jer su odbojkašice na treningu smećovale foto-aparat.
Cimeša Nedeljko

LJUBAV JE...

Emisija radio ZIN-a za Dan zaljubljenih

Sveti Valentin - Dan Zaljubljenih!
Dan svih onih koji misle o ljubavi,
Dan svih onih koji maštaju o ljubavi,
Dan svih onih koji traže ljubav...

Ljubav je - samo ljubav,
najlepša...moja...tvoja...naša...
Ljubav je tvoja reč... šapat... i ništa više...

Danas obraduj one koje voliš,
poklonom, pažnjom, poljupcima...
Pokaži da voliš,
jer neko čeka otvorena srca.
Danas niko ko ljubi nije ravnodušan,
nemoj ni ti!
Ulepšaj onima koje voliš, i sebi, ovaj dan,
a, onda...
sreća će se prelići celim prolećem...

Ljubav je,
Ljubav je osećanje koje te ispunjava
Ljubav je energija kojom zračiš
Ljubav je kad nekom mnogo značiš

Ljubav je osećanje zbog kojeg možeš poleteti
Ljubav je osećanje koje ne možeš shvatiti
Ljubav je i kada patiš za izgubljenom srećom
Ljubav je kad voliš i sve oprostiš

Ljubav je kad se smeješ bez veze
Ljubav je kad kad ti se mesec i sve zvezde keze
Ljubav je toplina i dobrota
Ljubav je osećanje koje nas prati do kraja života
Ljiljana, Dajana i Jeca #7

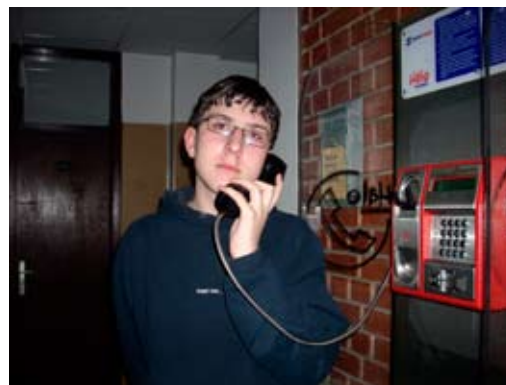

RADIO ZIN UŽIVO

DEŠAVANJA

Nobelova nagrada za književnost

Nobelovu nagradu za književnost u 2007g. dobila je jedna od najznačajnijih Britanskih spisateljica, Doris Lessing za roman „Peto dete“.

Rođena je kao Doris Mej Tejlор 1919. u Iranu (tada Persija) gde je njen otac radio kao bankarski službenik. Detinjstvo i mladost je provela u britanskoj koloniji Južna Rodezija, na teritoriji današnjeg Zimbabvea. Porodica se tamo nastanila sa namerom da gospodari plantažama kukuruza, što se nije pokazalo kao dobar poslovni potez. Pohađala je katoličku školu u . Kasnije je radila kao medicinska sestra i radnica na telefonskoj centrali. Preselila se u Englesku 1949. i tada je napisala svoj prvi roman „Trava peva“ (The Grass Is Singing). Njeno najznačajnije delo je roman iz 1962. „Zlatna beležnica“ (The Golden Notebook). Roman „Peto Dete“ napisala je 1988g. a nastavak ove knjige, „Ben“ objavljen je 2000g. uz veliki publicitet. U svojim knjigama ona je obuhvatila neke od najbitnijih društvenih problema ovog veka – od rasizma, feminizma, pa do uloge porodice i pojedinca u savremenom društvu.

ДОРИС ЛЕСИНГ „ПЕТО ДЕТЕ“

- породични живот, bajka или хорор -

На једној новогодишњој журци срећу се Дејвид и Харијет, у истом тренутку заљубљују се једно у друго, и после кратког времена одлучују да ступе у брак. Били су јако срећни па су им скоро сви познаници и родбина завидели. Њихов сан је био да изграде велику кућу и да имају много деце, што су и остварили.

Имали су четворо дивне деце, и неким чудом после кратког времена од рођења четвртог детета Пола, Харијет је нежељено, поново остала трудна. У кући је владала велика нервоза јер је Харијет имала јако чудну трудноћу. Родила је мушко дете које су назвали Бен. Харијет је родила ментално заостало дете, она је мислила да је у питању Даунов синдром, док јој лекари нису говорили ништа, сем да је дете хиперактивно.

Бену је од самог рођења Харијет посвећивала много пажње. Новорођено дете се понашало веома агресивно, било је у стању чак и да убије. Сви су га се плашили. Током развоја постаје све суровији, па су га сместили у специјалну установу. Али мајка није могла да издржи без сина, и отишла је по њега. Када га је довела кући, напетост је пстајала све већа, у кући се све променило. Породица се полако распадала, чак се и родбина која је долазила у посете, повлачила постепено.

Харијетино и Дејвидово четврто дете се разболело од туге, јер му мајка није посветила пажњу, кад му је била најпотребнија.

Бен се удружио са себи сличним њудима, пустошио је и правио велике проблеме у кући и Лондону. Када је на крају отишао са бандом, Харијет је пожелела да се више не врати. Највише је ипак пожелела да јој поново почну долазити остала деца.

Велика пожртвованост и велика љубав понекад могу бити кобне.

Предраг Качавенда

Lude Krawe

Iako malo poznat, za pank bend Lude Krawe čulo je dosta ljudi koji su došli na njihovu svirku 12. januara u velikoj sali Kulturnog centra u Zrenjaninu. Ludo je počelo od samog početka i tako se završilo. Niko nije mogao da odoli tako brzom tempu pesama kao što su "Nije grad", "Dobro jutro" i slične.

Inače priča Ludih Krawa počinje davne 1966. Tada David, sveže doseljeni, u Petrovac upoznaje Jara i tu pada dogovor da će kad-tad napraviti bend aprila iste godine svoj zli plan sprovode u delo.

Prva postava je bila Jaroslav, David, Kibi, Lemi i Pedja. Nedugo zatim u bend dolazi Zare

umesto Lemija i bend ulazi u studio gde snima svoj prvi album za ITMM pod nazivom "Može tako". Dve godine kasnije u bend dolazi Kocko na mesto drugog gitariste. Ubrzo su shvatili da ima talenta za pevanje te u studiju snima većinu vokala. Taj album je nosio naziv PU(n)KTREGER i nikada nije izdat. David odlazi u vojsku 2000. g. te ga menja Zdeno koji sa bendom snima pet pesama u studiju M kod legendarnog Jana Sasa. Po Davidovom povratku iz vojske snimljeno je još osam pesama koje su spojene sa prethodnih pet i izdat je album pod nazivom A? Podeljeno je više od 400 komada, a prodano je jedno tri. Posle toga je dosnimljeno još 6 pesama i izdata je demo kompilacija MINUTI KAO SATI. Taj album se stalno proširuje sa svim novim demo pesmama koje bend snimi u kućnoj produkciji!! Krawe ulaze u studio 2005. g. gde provode dva meseca i snimaju svoje naj!!ozbiljnije izdanje do sada - album SLIKA RODNOG KRAJA.

Na njihovom sajtu www.ludekrawepunk.com može se svašta naći od slika preko detaljne biografije članova benda, a u sekciji za download se može naći većina njihovih pesama zajedno sa spotovima i Live snimcima sa svirki.

Danijel Huđec

„Panonski mornar“ u našem gradu

Posle dužeg vremena na bini Kulturnog centra ponovo se pojavio naš dobro poznati „Panonski mornar“, čuveni vojvođanski kantautor, Đorđe Balašević.

Rođen je 11. maja 1953. god. i izdao do sada 13 albuma i imao mnoštvo

koncerta širom sveta. U našem gradu poslednji put je gostovao pre dve i po godine. Imao sam čast da budem i na tom koncertu. Posle toga je njegovo povlačenje sa scene pokrenulo mnoge afere i politička pisanja po raznim novinama, remeteći njegov privatni život, ali pojavio se ponovo u našem gradu 14. tog februara, na dan sv. Valentina, po katoličkom ili sv. Trifuna, po pravoslavnom kalendaru, poznatom kao „Dan zaljubljenih“.

Ponovo sam sedeo u prvim redovima zrenjaninskog Kulturnog centra i uživao u njegovim pesmama. U gradu ima mnogo ljubitelja njegove muzike, tako da su organizovana dva koncerta, ali to je uvek tako kad nam gostuje popularni Đole.

Atmosfera je bila prava, neopisivo lepa. Uz hitove: Neki novi klinici, Jednom, Priča o Vasi Ladačkom, Portret mog života... I ako je nastupao samo uz klavirsku pratnju

svoga vernog Duje, Aleksandra Dujina, zadivio je i očarao publiku, i ponovo, pesmom, plavio njegovom Panonijom.

Miško Folcan

Sva sedišta su bila numerisana, što se poštovalo, tako da su nas čekala naša mesta i ako smo došli u 20h. Đole je, smo uz pratnju klavira, napravio izuzetnu atmosferu. Publika je pevala sa njim, smejala se njegovim šalama, a sve su nas oduševile njegove priče iz detinjstva. Svako od nas se prepoznao u nekoj od tih prelepih priča, tako da je sve vreme bila topla, prijatna atmosfera.

Posle koncerta, svi smo izašli sa osmehom na licu, punog srca. Nakon tri sata sjajnog koncerta, svi smo bili raspoloženi i nostalgijom.

Julijana Vincan

DEŠAVANJA „Kengur bez granica“

Друштво математичара Србије, с одобрењем Међународне асоцијације “Кенгур без граница” са центром у Паризу, од школске 2006/2007. године организује и у Србији Међународно математичко такмичење “Кенгур без граница”.

Циљ такмичења је повећање интересовања за математичке и природне науке, као и степен логичког и комбинаторног мишљења, разумевања текстова и коришћења стеченог математичког знања. У оквиру такмичења ученици у целом свету, сада већ у 40 држава, у исто време размишљају о истим проблемима и решавају исте задатке. ДАТУМ И ВРЕМЕ ТАКМИЧЕЊА јединствено је у целој Европи: трећег четвртка у марту, у 10.00 часова у трајању од 90 минута. Сваки задатак има 5 понуђених одговора од којих је само један тачан. Тест садржи 30 задатака са три степена тежине.

Мислим да је ово веома интересантно такмичење, и да ће бити задовољство учествовати у њему.

Вук Радошевић

ЧАРЛСТОН ЗА ОГЊЕНКУ

Ова филмска прича говори о женама у опустошеној, послератној Србији. То је мит, утемељен на реалности. Радња филма дешава се двадесетих година прошлог века у селу Покрп, чије је мушко становништво изгинуло током претходних ратова. То је село жена које чезну за животом, љубављу, пажњом и правим емоцијама. Када две сестре, нарикаче, Мала Богиња и Огњенка, у безуспешном покушају да изгубе невиност, сасвим случајно, изазову смрт јединог преживелог мушкарца, старог и изнемоглог деда Бисе, нађу се пред „страшним судом“ огорчених сеоских жена. Успевају да изнуде помиловање, под условом да пронађу и доведу у село живог и покретног мушкарца. Под будним оком духа своје баке, Велике Богиње, две сестре крећу у бели свет.

Страст, авантура, љубав, разметљиви снагатор и улични краљ чарлстона сасвим ће изменити њихова наивна срца. У свом трагању и магији спасења, једна сестра осваја љубав и гине са вољеним играјући танго смрти у „минограду“, а друга сестра са „челичном човеком“ напушта село.

Након филма из биоскопа излазимо преплављени емоцијама. Посебан печат филму даје музика, која остаје у ушима дуго након што се светла биоскопа угасе.

Филм је рађен по највишим стандардима, уз велику примену копјутерске анимације којом је вешто дочаран амбијент и магија тако да се може мерити са најбољим светским хитовима. Филм је режирао Урош Стојановић а глуме сјајни српски глумци: Оливера Катарина, Катарина Радивојевић, Соња Колачарић, Ненад Јездидић, Стефан Капичић и други. Филм је кренуо у биоскопе, и побуђује велику пажњу и интересовање публике. Погледај га обавезно и ти, уживаћеш!

Марина Лападат

Bolje od Kafića

Izložba „Marindom“ održavala se do početka marta u Galeriji muzeja. Autor izložbe je Mara Stanatovski rođena 1955g. u Obrenovcu. Završila je srednju mašinsku školu. Na izložbi su izložene slike i nameštaj iz njene kuće, koji je ona sama pravila 2001g. od otpadnog drveta i drugih materijala. Svaki od predmeta ima svoju priču, ali najzanimljivija je priča „stolić za apetit“. Stolić je napravljen za unuku a specifičan je po tome što u levom uglu ima rupu u kojoj uvek stoji neki slatkiš. Na taj način bi autoka privolela svoju unuku da jede, jer kad pojede „glavno“ jelo, čeka je slatkiš da završi obrok.

Svi izloženi predmeti su veoma neobični i lepi, prosto ne možeš da veuješ šta sve može jedna žena i njena mašta da učini za lepotu prostora u kome živi.

Ako ste propustili ovu izložbu, preporučujemo vam da redovno svratite u prelepi prostor Galerije muzeja, jer tamo uvek ima neka neobična i interesantna izložba. Osim toga tamo rade i veoma stručne, mlade osobe spremne da vam sve pokažu i odgovore na svako radoznalo pitanje. Jednom rečju, veoma lep prostor, interesantne izložbe i zgodni kustosi, vreme bolje provedeno nego u kafiću.

Milica Sladojević i Marina Rac

Poklon za 8 mart

U okviru manifestacije „Vikend u centru“ 8 marta održan je koncert Sergeja Četkovića. Između zgrade „Metroa“ i Vodotornja postavljena je velika bina sa desetak reflektora. Sergej je svojim baladama očarao publiku, a naročito ženski deo, koji je i činio većinu. Na svoj 32 rođendan, Sergej je svim prisutnim damama, poklonio svoje pesme, a u jednom trenutku je sišao među publiku i delio cveće publici.

Koncert je počeo starim pesmama poput „Zaustaviću vrijeme“ i „Grad“ a kasnije je izvodio i novije kao što su „Prsten na sto“, „Pogledi u tami“ i „Ne mogu da ti oprostim“. Bilo je i pesama sa novog CD-a „Pola moga svijeta“, „Nije istina“, i mnogih drugih.

Publika je bila raspoložena i zadovoljna a sve žene su imale savršen poklon za Dan žena.

Milana Grahovac i Milica Sladojević

SAVETI

Kako se obući za proleće

uputstvo za upotrebu: obojiti po sopstvenoj želji!

POD KROVOM KUĆNOG REDA I PRAVILA DOMA

10 saveta za dobro – cimerske odnose

1. Budi iskren/a i otvoren/a pokaži da si to TI!
 2. Ne foliraj se previše, brzo će te tesna soba razotkriti!
 3. Tvoj cimer/ka ima ista prava u sobi kao i ti!
 4. Poštuj potrebe, navike, interesovanja i različitosti drugih - budi tolerantan/a!
 5. Reci otvoreno šta ti se sviđa ili ne sviđa kada ste zajedno!
 6. Ne vređaj druge, ne nazivaj ih pogrdnim imenima, ne podsmevaj se, ne ogovaraj...
 7. Trudi se da u sobi bude prijatna atmosfera, u humoru je spas!
 8. Ne duri se i ne svađaj ako ti se nešto ne dopada, govori jasno i sa argumentima, saslušaj i argumente drugih!
 9. Namesti uvek svoj krevet, sredi svoje stvari, ostavljaj čisto kupatilo i WC!
 10. Svoje obaveze, kao dežurni u sobi, ne ostavljaj drugima!
- Ako, pored poštovanja svih ovih saveta, imaš problema u komunikaciji i organizaciji zajedničkog života u sobi, obrati se vaspitačima i psiholozima za pomoć!

Radio sekcija

Probleminka

Vaše probleme u ovom broju IN-a rešava
Jelena Kantar

I Draga Probleminka, imam nerešiv problem.

Moja drugarica, pa još najbolja, zabavljala se sa Sašom 2 meseca, 3 dana i 8 sati, pre 13 meseci, 14 dana i 16 sati. Sada se zabavlja sa Mikom ima već 18 dana i 5 sati. Meni se udvara Saša, a moja drugarica se ljuti. Kaže da nije u redu da se movam sa njenim bivšim. Šta da radim, kako da zadržim drugaricu i smovam se sa Sašom?

Mirela

Probleminka: Uvod počinješ sa „nerešivim“ problemom, a on je vrlo rešiv. Ako se tvoja najbolja zabavljala sa tebi sada najsladim, zamoli je da ti potanko ispriča sve o njemu. Prvo, ono što joj se mnogo dopadalo, ako se seća, pa ono što joj se nikako nije dopadalo (na tome insistiraj u detalje!), pa kakve su mu navike, interesovanja, društvo, kako se ponaša kad je sam sa devojkom... itd, pitaj što više, sve što ti padne na pamet, i naravno komentariši, trudeći se da budeš duhovita. Kada sve karte izložite na sto, tj. njega sirotog skeniranog uzduž i popreko dogovorite se šta dalje. Ona već ima novog dečka, a ti odluči da li je on gospodin Pravi!

II Draga probleminka, pomagaj!

Moja cimerka- drugarica „pozajmila“ moj omiljeni bodi dok nisam bila u Domu. Zna da ne volim da pozajmljujem stvari. Vikend sam, umesto kod kuće, provela kod drugarice u gradu. Ulazim u diskoteku. Iznenadena sam što je vidim u mom bodiju, iznenadena i ona- otkud ja u gradu. Za obe neprijatno. Malo smo se te večeri izbegavale. Ni jedna se nije dobro provela kako je očekivala. Ona je vratila onako moker bodi u ormar i o tom incidentu više nismo pričale, ali nismo više ni onako dobre drugarice kao pre. Žao mi je što je sve tako ispalo, verujem i njoj. Šta da radimo?

Sanja

Probleminka: Skuvajte kafu u čajnoj, sedite na klupu ispred ulaza i stavite na dnevni red samo jednu tačku „Bodi“. Neka ona kaže

zašto je baš tvoj bodi bio neophodan te noći, a ti zašto ne voliš da pozajmljuješ stvari. Ako je njoj to bilo izuzetno veće, ti kao izuzetna drugarica oprostičeš što ti je preturala ormar. Koristi trik: „Kada uzmeš moju majicu bez pitanja, ja se osećam jako loše, verujem da je to tebi bilo bitno te noći, ali ako bi me pitala i objasnila razloge zašto ti treba baš ta majica i baš toga

dana, da ti ljubičasta boja najlepše pristaje, a da takvih nema...

III Draga Probleminko, po dosadašnjim pismima čini se da samo devojke imaju problema, što nije tačno. I mi pripadnici „jačeg“ pola imamo i te kakvih problema, sa „nežnijim“ polom, zatim sa pripadnicima našeg pola, pa i sami sa sobom!

Evo mog problema: U sobi smo svi „novi“, do sada se nismo poznavali. Ja sam stidljiv i povučen, a i jedan cimer je sličan meni, ali nisu ona druga dvojica! Prvih dana su samo pričali o njihovim dosadašnjim ljubavnim uspesima, a zatim o tajnim ljubavima po Domu. Ja slušam i ćutim, šta da pričam, o sexu znam samo iz filmova i časopisa, a ona koja mi se sviđa smeje se kad me zadirkuju što sam smotan. Šta da radim?

Kića

PREPORUČUJEMO VAM KNJIGU:

“KRIV JE MOJ MOZAK”

Nikol Morgan
u izdanju “Kreativnog centra”

Sve o tajnama čudesnog tinejdžerskog mozga

Da li ti se možda čini da te stalno krive i kritikuju?

“Novija naučna istraživanja ukazuju na biološke činjenice koji utiču na ponašanje tinejdžera - na njihovo promenljivo raspoloženje, pospanost, sklonost da uleću u opasnosti. Pa kada ti u buduću budu zanovetali što ne ustaješ iz kreveta pre ručka ili što si nepristojan prema profesorima, uzmi ovu knjigu i objasni kratko i jasno (tako da te i odrasli mogu razumeti) da ne treba da krive tebe, već-tvoj mozak”.

Ovo su reči preporuke sa korica same knjige, a ja mogu dodati još samo to da je knjiga napisana izuzetno zanimljivo i na drugačiji način tako da su ti i najkomplikovanija dešavanja u tvom mozgu razumljiva. Ja sam je pročitala u jednom dahu i bilo mi je žao kada je došao kraj. Ova knjiga nam daje niz kvalitetnih argumenata u borbi sa “nemogućim” zahtevima odraslih, s toga je toplo preporučujem!

Rac Marina

Jovanović Jelena - Jeca

KAKO NAZIVAMO ONE KOJE SMATRAMO PRIJATELJIMA IZ DOMSKOG ŽARGONA

NJEGA:

DRUGAR
PRIJATELJ
PAJTOS
ORTAK
JARAN
BRATAC
KUM
FREND
KOLEGA
CIMER
AMIGO
BURAZ
AMI
PADRUG
BRALE
JATAK
BRATE

NJU:

DRUGARICA
PRIJATELJICA
PAJTAŠICA
ORTAKINJA
JARANICA
SESTRO SLATKA
KUMA
FRENDICA
KOLEGINICA
CIMERKA
AMIGA
BURAZERKA
AMICA
PADRUGA
SNAJKA
JATAGANKA
SELE

Prijatelj služi da kada je tebi loš dan odeš i pokvariš i njemu dan!

Iz "Rečnika žargona" Dragoslava Andrića

DRUG – kardaš, buraz, burazer, frajer, bale, batan, gotivac, orao, orlušina, ortak, pajdaš, pajtaš, pale, pulen, rođak, aver, gotivac, kalauz, haver, baki, (asoc.: špan.) kompanjeros, (asoc.: v. pajtaš) pajt, pajtos, plivadon, rtać, (asoc.: v. frajer) fraca, fracer, fradža, (asoc.: engl.) frend, frendać, frentač, (skr.) gari, gariša, (asoc.: jaran) jara, lik, ortak, pajtos, balvan, lega, picos; dobar odn. odan ili pouzdan drug – laf, brončul, lepi, maksimalna faca, maksim faca, tipilić, bratar, ćoća; najbolji drug – najlaf, (asoc.: engl.) najfrend; drug iz razreda – (asoc.: klasa) klasen, klasić; drug sa kojim se ide u potragu za devojkama – (biti veoma dobar drug s nekim – (asoc.: moći nekome psovati majku bez uvrede) biti vezan (za nekoga) slepim crevima; baš si drug! – majka si!, sila si!).

XXL smoki

Razgovaraju dve Slađe, vaspitačica i učenica:

- Vaspitačica: Slađo, kako si prošla danas u školi?
- Učenica: Super, popravila sam patologiju!
- Vaspitačica: Šta si dobila, šta kaže profesorica?
- Učenica: Dobila sam trojku, kaže da sam kapacitet, al' posle one dvojke nije mogla da mi da više!
- Vaspitačica: Pa dobro, nemoj više da dozvoliš da pokvariš ocenu, sad samo redovno uči. A gde si sad pošla?
- Učenica: E, sad idem da kupim jedan XXL smoki, da se častim!

ZABAVA

Horoskop

VAŠ ASTROLOG ALEKSANDRA KRULJ

a

Ovan

U poslednje vreme krijete se od ljubavi. Postali ste povučeni i nezainteresovani za nova poznanstva. Opustite se, prava ljubav se smeši! Možda je to i neka osoba koju poznajete već duže vreme!

g

Vaga

Nalazite se u ljubavnom trouglu, na žalost moraćete da se odlučite. Budite odlučni, ali naemajte se precenjivati ni potcenjivati. U školi je sve OK.

b

Bik

Vaš odnos sa partnerom bio bi mnogo bolji kad biste uspeali da se opustite. Opterećujete se sitnicama i na dopuštate drugima da dopru do vas.

h

Škorpija

Budite malo realniji, svojim ponašanjem možete da izneverite nečije poverenje. Na ljubavnom planu – čekanje se zaista isplatilo, očekujte susret sa fatalnom osobom.

c

Blizanci

Na vašem ljubavnom planu dogodiće se nešto interesantno, što će vam laskati. Moguće je čak i da obnovite staru vezu.

i

Strelac

Obuzdajte temperament, jer u kontaktu sa svakom osobom gađate tačno u metu. Ovo može da ima posledice i na vašu vezu.

d

Rak

Ovo je period kada vam predstoji čudna ljubavna zbrka. Nećete znati da li ste u vezi ili ne i šta dalje da radite sa sobom.

j

Jarac

Posle lošeg perioda uvek nailazi bolji. Vaša situacija na ljubavnom planu je baš takva. Tako je i u školi. Nastavite sa svojim planovima.

e

Lav

Sve prihvatate krajnje ironično i s odbojnošću. Vreme je za malo opreza. Nemojte da za svoje neuspehe krivite druge.

k

Vodolija

Izigrali ste dragu osobu svojim ponašanjem. Trenutno niste raspoloženi za druženje i vezu. Preporučujem vam da zumirate svoje postupke.

f

Devica

Vama je potrebna podrška sredine. U vaš život ulazi polako ali sigurno neka nova osoba zbog koje bi vaši odnosi sa partnerom mogli da zahladne.

l

Ribe

Ambiciozni ste i privlači vas moć. Za sebe želite samo najbolje. Pazite na svoje prohteve, kako ne biste povredili druge. Slede vam lepi trenuci sa partnerom.

Iz knjige dežurnog vaspitača

- 22.01.08. u 22.30 Vukašin i David u sobi 31 sa Svetozarom i Milanom igrali karte, priznali su.
- 24.01.08. u 22.45 Ivan se vratio iz grada. Na holu II sprata uzeo da svira harmoniku, Janko mu se pridružio sa gitarom. Nakon intervencije se razišli.
- 03.02.08. Vukašin ima produženi izlaz – ide na rođendan
- 04.02.08. u 22h policajac doveo Vladimira u Dom. Imao modrice po licu. Izjavio je pred policajcem da su ga tukli drug iz razreda i njegov otac. Sutra u 8 treba da se javi u policiju sa vaspitačem.
- 05.02.08. Podsetiti ritmičarke da u 21h imaju probu!
- 07.02.08. Momci iz sobe 32 ne mogu da se dogovore ko je dežurni.
- U 22.45h Sandra kroz prozor svoje sobe razgovara sa dvojicom mladića.
- U 00.00h u sobi 3 vrištale devojke, osim Dine. Za vreme učenja u TV sali Tatjana je vežbala, navodno, sviranje na gitari sa Vladislavom i Denisom, tako su ometali ostalu decu koja su učila. Nakon intervencije svirali ispred klavirske, ubrzo se razišli.
- 11.02.08. Miloš, Srđan i Nedeljko došli iz grada u 23.15 u pripitom stanju. Kako saznajem Nedeljko je dobio u kladionici 1.700 din. pa ih je častio pivom.
- 00.40.h Robert i Jašar se svađali na hodniku ispred sobe 1. Jašar predložio da izađu napolje na dvoboj da se fizički obračunaju.
- 17.02.08. Vukašin ima produženi izlaz – ide na rođendan.
- 18.02.08. Jelena i Marija u „crvenoj“ vrištale nekontrolisano.
- 19.02.08. U 23.50h Žarko uzeo svesku, navodno da uči u TV sali, ali se šeta i završava u sobi 5 kod S.
- U 00.30h Gabrijela mi se žali da pati od nesanice.
- 21.02.08. u 22.40h Sandra stoji pored otvorenog prozora u svojoj sobi i razgovara sa nekim momkom.
- 23.02.08. Sekula Edvinu ostaviti ručak i večeru, otišao na takmičenje u Vrbas.
- 24.02.08. u 21.00h telefonom se javila osoba koja se predstavila kao Vukašinov otac, odobrio je produženi izlaz zbog rođendana.
- 25.02.08. u 00.10h Luka svira na gitari u sobi 25 remeteći noćni mir.
- 28.02.08. Đura i Dušan obavestili dežurnog vaspitača da idu na utakmicu ili nešto slično.
- 29.02.08. Gagić Lidija i Mitrović Bojana otišle na utakmicu u Vrbas.
- 01.03.08. Bugari stigli u 13h.
- 02.03.08. u 21.25. Nikola zviždao na hodniku prizemlja, ima modricu ispod oka sa utakmice.
- U 00.20h na prozoru svoje sobe Dušan i Boža urlali. U sobi prisutne M. i B. skrivene u ormaru, svetlo brzo ugašeno u sobi.
- 05.03.08. Zvala majka Dajane i odobrila njene odlaske u teretanu.
- U 23.50h u sobi 60 devojke igraju karte i skupljaju društvo.
- 06.03.08. Sreten tražio buđenje u 6.30h i nije hteo da ustane. U 7.30 još uvek u krevetu.
- 08.03.08. u 11.30h veća grupa devojaka otišla na trg na koncert Sergeja Četkovića.
- 10.03.08. S obzirom da u žutoj i crvenoj nema svetla u sobi 60 u 23.10h zatičem, pomoću neonke, Stojana i Ivana, dok su se Dušan i Vuk negde sakrili.
- 19.03.08. Knjiga „Romeo i Julija“ ostavljena u TV sali. Počinilac nepoznat.

ZABAVA

Švedski sto

Drugo polugodište nas je dočekalo sa novostima u kuhinji. Za doručak je uveden je „švedski sto“, više jela - pa možeš da biraš između viršli, ribe, meda, marmelade i peciva.

Marina: E, vaspitačice cimerke i ja sad ustajemo u 7h.

Vaspitačica: Lepo, ali otkad ste tako vredne?

Marina: Pa od kad je tako lep doručak.

Vaspitačica: Sviđa vam se, a šta uzmete za doručak?

Marina: Pa jutros smo uzele vitšle, med i pecivo, jer tetkica nije bila na liniji!

Vaspitačica: A šta uzmete kad je tetkica na liniji?

Marina: Pa uzmemo samo jedno jelo, ne znamo da li je to pravi „švedski sto“!

Da mi raspust duže traje

Nakon raspusta, Zlatko svakog dana već u 8h. budan, vredno uči.

- Vaspitačica: O Zlatko ti si se baš provrednio!
- Zlatko: Ma ne, nego ne mogu da spavam.
- Vaspitačica: Zašto ne možeš da spavaš, šta ti se desilo?
- Zlatko: Dok sam bio kod kuće na raspustu, ustajao sam svakog dana u 7h. pa se i sada budim rano.
- Vaspitačica: Šta si radio za vreme raspusta, kad si ustajao tako rano?
- Zlatko: Ništa, samo mi je tako raspust duže trajao!

Samo pola sata

Vaspitačica: N. sinoć ste ti i D. šetali po sobama oko 23h, upisani ste u dežurnu knjigu.

Učenik(iznenađeno): Šta, upisala nas je, nije nam ništa rekla. Bili smo samo samo u 24#!

Vaspitačica: Zna da su posete po sobama do 21h. Prethodne noći ste bili gladni, pa ste šetali, koji je razlog bio sinoć?

Učenik: Pozvala nas je M. kod nje.

Vaspitačica: Ali vi znate pravila u Domu.

Učenik: Ali ona nas je pozvala, šta smo mogli?

Vaspitačica(lako daje odgovor): Da ne odete!?

Učenik (začudoeno): Kako to mislite???

Vaspitačica: To je vreme pripreme za noćni odmor, a verovatno ste smetali njenim cimerkama!

Učenik: Ma kakvi vaspitačice, sve su baš lepo pričale sa nama!

Vaspitačica: I, koliko ste dugo bili kod njih?

Učenik: Pa, nismo dugo, samo pola sata!

(Ne)prijatnost

Dnevni boravak crvene grupe, nešto pre 15 i 30h. Vaspitačica obilazi učenike i zatiče, na trosedu, Mariju i Danijela. Njegova glava u njenom krilu.

Vaspitačica: Marija, zar ti nije neprijatno da sediš tako sa njegovom glavom u tvom krilu?

Marija: Pa nije mi neprijatno, da mi je neprijatno ja bih njemu rekla da se skloni!

Fizika

Učenica: Danas smo imali kontrolni iz fizike.

Vaspitačica: I, kako si uradila?

Učenica: Odlično! Samo nisam predala.

Vaspitačica: Kako nisi predala?

Učenica: Predavala sam joj rad dok je izlazila iz učionice, pa nije htela da ga primi!

Vaspitačica: I ???!!!

Učenica: Zgužvala sam ga i bacila u korpu.

Vaspitačica: Bravo! Sad si samoj sebi dala keca!

SLUČAJ RUPA NA VRATIMA KULE UMA

Godina 2088. U Kuli uma desila su se oštećenja na vratima. Robo-čuvari su ispitali slučaj. Izveštaj o izvršenom uviđaju:

Krajem milenijumskog kvartala, Zajkora je iznervirana lošim vladanjem Numanaca, dojurila iz I umnog nivoa, dohvatila letvu od kreveta i njome lupala po vratima! Tako su nastale neke od rupa. Druge rupe nastale

su kada se Titonije prilikom izlaska iz akvarijuma okliznuo i udario perajem u vrata.

Verodostojnost izveštaja potpisuju:

1. Zajkora	2. Titonije
3. Mudrigal	4. Akania

Ljiljana Tomović

ZABAVA

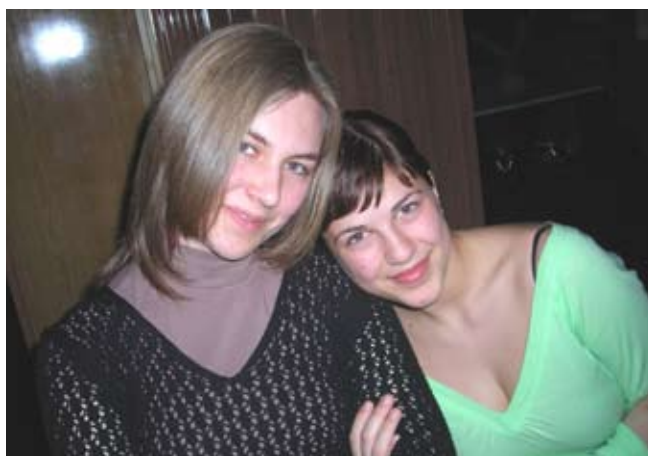
Uče i istražuju: Predrag, Milica i Aleksandra

DRugari po noti: Luka i Predrag

Cimerke u ljubavi: Kristina i Tina

Rame za tajne: Snežana i Vesna

Zajedno do snova: Simona i Melanija

Prijatelji po ranama: Nikola i Marko

Poziramo: Tatjana i Zorana

